

Dosar nr.20362/3/2019
(909/2021)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR. 1560/A

Ședința publică din data de 06 decembrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: AUREL GĂITAN
JUDECĂTOR: NICOLETA NOLDEN
GREFIER: GABRIELA ȚAPU

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror **Căpățână Luiza**.

Pe rol: pronunțarea în cauza penală de față având ca obiect apelurile formulate de **Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție**, de apelanta-parte civilă **Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene** și de apelanta-parte responsabilă civilmente **Uniunea Generală a Industriașilor din România** împotriva sentinței penale nr.150/12.02.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.20362/3/2019.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au avut loc în ședința publică din data de **15.11.2022**, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în baza art.391 alin.1 și 2 raportat la art.405 alin.1 din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr.130/2021, a stabilit termen pentru deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii, la data de **06.12.2022** prin punerea acesteia la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

CURTEA,

Deliberând asupra apelului penal de față, reține următoarele:

Prin **sentința penală nr.150 din 12.02.2021 pronunțată în dosarul nr.20362/3/2019, Tribunalul București – Secția I Penală** a hotărât următoarele:

În baza art.396 alin(5) C.proc.pen. raportat la art.16 alin.(1) lit.a C.proc.pen., l-a achitat pe **inculpatul Corâci Ioan Cezar** -

profesor
universitar la Universitatea „Politehnica” București, căsătorit, sub
aspectul săvârșirii infracțiunii de **folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei**, faptă prevăzută de art.18¹, alin. 1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen.

În baza art.396 alin.(5) C.proc.pen. raportat la art.16 alin(1) lit.a C.proc.pen., a achitat-o pe **inculpata Luțu-Corâci Liliana Maria** -

sub aspectul săvârșirii
infracțiunii de **complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta**

ori în numele ei, faptă prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.18¹, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen.

În baza art.397 alin.(2) C.proc.pen. raportat la art.249 C.proc.pen.:

A ridicat măsura sechestrului asigurător, instituit prin ordonanța nr.166/P/2011 din data de 15.02.2018 asupra bunurilor imobile situate în municipiul București, în suprafață totală de 196,20 mp, teren intravilan în suprafață de 210 mp situat la aceeași adresă, dobândite prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 53593 din 27.10.1995 la BNP Adriana Timiș și asupra bunului mobil- autoturismul marca BMW 316D 3L PR51, cu numărul de înmatriculare , certificat de înmatriculare nr. 3187395 din 15.04.2014, de culoare gri, an de fabricație 2010, până la concurența sumei de 8.500 euro.

A ridicat măsura asigurătorie a popririi asigurătorii, instituită asupra sumelor de bani prezente și viitoare aflate în conturile deschise pe numele inculpatului Corâci Ioan Cezar la Banca Transilvania S.A., Banca Comercială Română S.A., BRD - Groupe Societe Generale S.A. și Unicredit Bank S.A.

A ridicat măsura sechestrului asigurător instituită asupra bunurilor imobile aflate în proprietatea inculpatei Luțu Corâci Liliana Maria, imobilul înscris în cartea funciară nr. 205016 a Municipiului București, Sector 1 este situat în București,

, compus din teren în suprafață totală de 823,07 mp din acte (794,81 mp din măsurători cadastrale) și construcția - garaj edificată pe acesta, suprafața construită la sol fiind de 217,50 mp din acte (220,69 mp din măsurători cadastrale), valoarea fiind, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 663 din 28.05.2004 la BNP Daniela Pieleanu, și imobilul înscris în cartea funciară nr. 251739-C1-U21 a Municipiului București, Sector 1 este situat în București,

este compus din o cameră și dependințe constând în baie, debara și antreu, cu o suprafață utilă de 22,46 mp, împreună cu cota indiviză din părțile și dependințele comune ale imobilului care prin natura și destinația lor sunt în folosință comună a tuturor coproprietarilor, precum și din terenul aferent în suprafață de 5,00 mp, valoarea fiind, conform contractului de donație cu uzufruct viager autentificat sub nr. 388 din 04.03.2005 la BNP Daniela Pieleanu și asupra bunului mobil autoturismul marca Toyota Yaris, an de fabricație 2002.

A ridicat măsura popririi asigurătorii asupra sumelor de bani prezente și viitoare aflate în conturile deschise pe numele inculpatei Luțu Corâci Liliana Maria la Credit Europe Bank (Romania) S.A., Banca Transilvania S.A., Banca Comercială Română S.A., BRD - Groupe Societe Generale S.A. și Unicredit Bank S.A.

În baza art.397 C.pr.pen., a respins acțiunea civilă exercitată de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene (fost Ministerul Fondurilor Europene), ca nefondată.

În baza art.274 alin(3) C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de Stat au rămas în sarcina acestuia.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr.166/P/2011 din data de 18.06.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, au fost trimiși în judecată, în stare de libertate, **inculpații Corâci Ioan Cezar**, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosire sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.181, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art. 5 din noul Cod pen., **Corâci Luțu Liliana Maria**, cercetată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.48 din noul Cod pen. raportat la art.181, alin.1 din Legea 78/2000 modificată

prin Legea 187/2012, cu aplic. art. 5 din noul Cod pen. și Ștefănescu Vasile, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de schimbare, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art. 182, alin. 1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplic. art. 5 din noul Cod pen.

În fapt, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut, în ceea ce îl privește pe inculpatul Corăci Ioan Cezar, că începând cu data de 18.07.2009 (data depunerii cererii de finanțare înregistrată sub nr. 54952), în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR-1903”, a depus, în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” ID:54952, documente cu un conținut nereal (Declarația de eligibilitate depusă la data de 28.07.2009, Acordul de parteneriat cu societatea spaniolă depus la data de 20.07.2009, CV-uri și documente de atestare a calificării pentru persoanele angajate în proiect depuse în mai multe etape) care atestau eligibilitatea organizației patronale sus-menționate în vederea obținerii finanțării nerambursabile în cuantum de 15.485.759,18 lei, primind o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei, deși UGIR-1903, avea datorii la bugetul de stat, nu avea în statut obiectele de activitate cuprinse în proiect (conform art. 7 din Statut) și nu îndeplinea condițiile de eligibilitate necesare accesării acestei finanțări.

În ceea ce o privește pe inculpată Corăci Luțu Liliانا Maria, s-a reținut că începând cu luna mai 2009, în calitate de manager de proiect, cu încălcarea atribuțiilor acestei funcții, l-a ajutat pe inculpatul Corăci Ioan Cezar în obținerea finanțării nerambursabile în cuantum de 15.485.759,18 lei în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” ID:54952, prin întocmirea mai multor documente necesare aprobării proiectului (cererea de finanțare, proiectul, lista de experți), documente cu un conținut nereal, primindu-se o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei, deși UGIR-1903 nu avea în statut activitățile cuprinse în proiect (conform art. 7 din Statut) și nu era autorizat pentru desfășurarea unor astfel de activități, nu a avut acordul Adunării Generale Ordinare (conform art. 41 din Statut) pentru acordarea cofinanțării și nu dispunea de capacitatea administrativă și financiară de a implementa proiectul.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Ștefănescu Vasile, s-a reținut că la data de 14.09.2011, atribuindu-și fără drept calitatea de director executiv al UGIR-1903 (litigiul cu privire la conducerea organizației nu fusese finalizat) și cu încălcarea prevederilor art. 4, alin. 5 din O.U.G. 64/2009 cu modificările și completările ulterioare, i-a determinat pe funcționarii Băncii Transilvania să vireze suma de 17.366,94 lei în contul trezoreriei statului, precizând în mod nereal că aceasta reprezintă datorii către bugetul consolidat al statului ca urmare a plății salariilor echipei de implementare a proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, deși suma reprezenta în fapt datoria organizației patronale către bugetul de stat pentru salariile celorlalți angajați.

Sub aspectul laturii civile, în cursul urmăririi penale, conform adresei nr. 1523/RP din 03.07.2017 (vol. 8, filele 7–8), **Statul Român** prin Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 1.573.026,94 lei, reprezentând prefinanțarea plătită în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, prejudiciu nerecuperat.

Prin încheierea pronunțată la data de 17.12.2018, judecătorul de cameră preliminară a dispus, *„Admite excepția nulității relative a Ordonanței nr. 166/P/2011 din data de 03.05.2017, prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Ștefănescu Vasile și a Ordonanței nr. 166/P/2011 din data de 12.02.2018 prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Ștefănescu Vasile, invocată din oficiu. Constată nulitatea Ordonanței nr. 166/P/2011 din data de 03.05.2017, prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Ștefănescu Vasile și a Ordonanței nr. 166/P/2011 din data de 12.02.2018 prin care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față*

de inculpatul Ștefănescu Vasile. Admite în parte cererile și excepțiile invocate de inculpații Corâci Ioan Cezar, Luțu Corâci Liliana Maria și Ștefănescu Vasile. În temeiul art.345 alin.2 C.proc.pen.constată neregularitatea rechizitoriului nr. 166/P/2011 din data de 18.06.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, referitor la infracțiunea de schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, reținută în sarcina inculpatului Ștefănescu Vasile, față de soluția dispusă cu privire la ordonanțele de efectuare în continuare a urmăririi penale și de punere în mișcare a acțiunii penale cu privire la inculpat. În temeiul art.345 alin.2 C.proc.pen.constată neregularitatea rechizitoriului nr.166/P/2011 din data de 18.06.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, referitor la infracțiunea de folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art.181, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., reținută în sarcina inculpatului Corâci Ioan Cezar, prin lipsa descrierii exacte a acțiunilor inculpatului, ce se circumscriu elementului material, dar și cu privire la momentul săvârșirii infracțiunii, și referitor la infracțiunea de complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art.48 din noul Cod pen. raportat la art.181, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., reținută în sarcina inculpatului Corâci Luțu Liliana Maria, prin lipsa descrierii exacte a acțiunilor inculpatului, ce se circumscriu elementului material, dar și cu privire la momentul săvârșirii infracțiunii. Respinge celelalte cereri și excepții, formulate de inculpații Corâci Ioan Cezar, Corâci Luțu Maria Liliana și Ștefănescu Vasile, ca neîntemeiate. Dispune comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție în vederea remedierii neregularităților constatate în actul de sesizare, în termen de 5 zile de la comunicare, procurorul urmând a comunica judecătorului de cameră preliminară modul în care au fost remediate și dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituire cauzei. Dispune comunicarea de îndată a prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție, în conformitate cu prevederile art.345 alin.2 C.pr.pen.”

Prin încheierea pronunțată la data de 06.02.2019, judecătorul de cameră preliminară a dispus, „În baza art. 346 alin(3) lit. a C.proc.pen. restituie cauza privind pe inculpații Corâci Ioan Cezar, Luțu Corâci Liliana Maria și Ștefănescu Vasile, la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție.”

Prin încheierea pronunțată la data de 12.04.2019, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București a dispus „În temeiul art.425/1, alin.7, punctul 2, litera a Cod de procedură penală rap.la art. 205 Cod de procedură penală admite contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA împotriva încheierilor de ședință din camera de consiliu din datele de 17.12.2018 și 06.02.2019 pronunțate de judecătorul de camera preliminară a Tribunalul București - Secția I-a penală, în dosarul 22187/3/ 2018/a1. Desființează încheierile de ședință contestate și rejudecând în fond: Respinge excepția invocată din oficiu și cererile și excepțiile invocate de inculpații Corâci Ioan Lazar, Luțu Corâci Liliana Maria, Ștefănescu Vasile. In temeiul art. 346 alin 2 Cod procedura penala constată legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.166 /P/2011 din data de 18. 06. 2018 dispus de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA , legalitatea administrării probelor si a efectuării actelor de urmărire penala. Dispune începerea judecății cauzei.”

La termenul de judecată din data de 02.07.2019, instanța a dispus citirea actului de sesizare și a adus la cunoștință inculpaților învinuirea care li se aduce, așa cum s-a statuat prin încheierea pronunțată la termenul din data de 12.04.2019 a Curții de Apel București, respectiv, în ceea ce îl privește pe inculpatul Corâci Ioan Cezar că „începând cu data de 18.07.2009, în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR1903”, fără a avea acordul Adunării Generale Ordinare a UGIR-1903 și cu încălcarea prevederilor statutare, a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) la datele anterior arătate prin care:- a atestat în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat, - a atestat în mod nereal (în fals) că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2002,- a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială (document falsificat prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice)- a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul (declarații false), a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege (declarații false) și - a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani - declarație falsă, în vederea obținerii finanțării nerambursabile în valoare de 15.485.759,18 lei, constituind infracțiunea de folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art. 181 alin.1 din Legea 78/2000 modificată, cu aplic. art. 5 din noul Cod pen. În ceea ce o privește pe inculpata Corici Luțu Liliana Maria, s-a reținut că începând cu luna mai 2009, în calitate de manager de proiect, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul Corâci Ioan Cezar în obținerea finanțării nerambursabile în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, prin întocmirea mai multor documente necesare aprobării proiectului (cererea de finanțare - depusă la data de 18.07.2009, proiectul - 18.07.2009, lista de experți - depusă în mai multe etape arătate mai sus), documente cu un conținut nereal, fără a verifica îndeplinirea de către organizația patronală a condițiilor de finanțare (atribuție a managerului de proiect), primindu-se, la data de 02.03.2011, o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei.

La același termen de judecată, inculpații Corâci Ioan Cezar și Luțu- Corâci Liliana Maria, personal și asistați de apărători aleși, au solicitat ca judecata să aibă loc potrivit dreptului comun, întrucât nu recunosc acuzațiile formulate împotriva acestora, astfel că, motivat și de împrejurarea privind situația juridică a inculpatului Ștefănescu Vasile, instanța a dispus **disjungerea cauzei** privindu-i pe inculpați Corâci Ioan Cezar și Luțu- Corâci Liliana Maria și constituirea unui nou dosar cu termen la data de 19.08.2019.

Analizând actele și lucrările dosarului, respectiv materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești, instanța de fond a reținut următoarele:

Cu titlu preliminar, având în vedere caracterul atipic al descrierii acuzațiilor formulate, în mod diferit, atât între considerentele rechizitoriului cât și între acestea și cele din ordonanța de remediere din data de 21.12.2018, Tribunalul a reținut aspectele ce țin de descrierea faptei care constituie obiectul acuzației penale formulate împotriva inculpatului Corâci Ioan Cezar, în raport de care urmează să analizeze situația de fapt cu care a fost investit, pe fondul cauzei.

Astfel, Tribunalul a reținut că în cuprinsul rechizitoriului, inculpatul Corâci Ioan Cezar este acuzat la rubricile „în fapt”-filele 2-3- și „în drept”- filele 185-186- că „începând cu data

de 18.07.2009 (data depunerii cererii de finanțare înregistrată sub nr. 54952), în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR-1903”, a depus, în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” ID:54952, documente cu un conținut nereal (Declarația de eligibilitate, Acordul de parteneriat cu societatea spaniolă, CV-uri și documente de atestare a calificării pentru persoanele angajate în proiect) care atestau eligibilitatea organizației patronale sus-menționate în vederea obținerii finanțării nerambursabile”, iar pe parcursul descrierii faptei se arată cu referire la acuzația împotriva inculpatului filele 180-181- că „rezumând, inculpatul Corăci Ioan Cezar, începând cu data de 18.07.2009, în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR1903”, fără a avea acordul Adunării Generale Ordinare a UGIR-1903 și cu încălcarea prevederilor statutare, a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) prin care:- a atestat în mod nereal că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat,- a atestat în mod nereal că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2002,- a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială,- a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul,- a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege și - a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani, în vederea obținerii finanțării nerambursabile în valoare de 15.485.759,18 lei”.

Prin ordonanța de remediere din data de 21.12.2018, Ministerul Public a arătat că acuzația formulată împotriva inculpatului Corăci Ioan Cezar constă în aceea că „începând cu data de 18.07.2009 (data depunerii cererii de finanțare înregistrată sub nr. 54952), în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR-1903”, a depus, în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” ID:54952, documente cu un conținut nereal (Declarația de eligibilitate depusă la data de 28.07.2009, Acordul de parteneriat cu societatea spaniolă depus la data de 20.07.2009, CV-uri și documente de atestare a calificării pentru persoanele angajate în proiect depuse în mai multe etape) care atestau eligibilitatea organizației patronale sus-menționate în vederea obținerii finanțării nerambursabile în cuantum de 15.485.759,18 lei, primind o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei, deși UGIR-1903, avea datorii la bugetul de stat, nu avea în statut obiectele de activitate cuprinse în proiect (conform art. 7 din Statut) și nu îndeplinea condițiile de eligibilitate necesare accesării acestei finanțări. În concret: -la data de 18.07.2009, aplicantul UGIR-1903 prin reprezentantul legal CORACI IOAN CEZAR, a depus Cererea de Finanțare înregistrată sub nr. 54952, pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii”(vol.17, filele 32 – 61 din dosarul de urmarire penala) desi nu avea prevazute in statut activitatile ce urmau a fi desfasurate in proiect - document inexact și incomplet. - la data de 20.07.2009, inculpatul Coraci Ioan Cezar a depus Acordul de parteneriat, acord ce continea clauze necunoscute partenerului spaniol - document falsificat prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice.- la data de 28.07.2009 inculpatul Coraci Ioan Cezar a depus:Anexa 1 – Declarație de Conformitate înregistrată la solicitant sub nr. 540 din 28.07.2009(vol. 17, fila 62 din dosarul de urmarire penala), prin care UGIR-1903 prin inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR în calitate de Președinte confirma că informațiile cuprinse în cererea de finanțare și detaliile prezentate în documentele anexate sunt corecte și asistența nerambursabilă este necesară pentru implementarea proiectului și că nu cunoaște niciun

motiv pentru care proiectul ar putea să nu se deruleze sau ar putea fi întârziat - declarație inexactă. Anexa 2 – Declarație de Angajament înregistrată la solicitant sub nr. 541 din 28.07.2009(vol. 17, fila 63 din dosarul de urmarire penala), prin care UGIR-1903 prin inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR în calitate de Președinte se angaja ca, în calitate de viitor beneficiar, să furnizeze contribuția proprie aferentă costurilor eligibile ale proiectului, să finanțeze toate costurile neeligibile aferente proiectului, să asigure resursele financiare necesare implementării optime a proiectului în condițiile rambursării/decontării ulterioare a cheltuielilor, să mențină proprietatea proiectului și natura activității pentru care s-a acordat finanțare nerambursabilă pe o perioadă de cel puțin 3 ani după finalizare și să asigure exploatarea și mentenanța în această perioadă. De asemenea, declară că este de acord și că va respecta toți termenii și condițiile prevăzute în Ghidul Solicitantului, precum și în legislația comunitară și națională în vigoare, cu modificările și completările ulterioare - declarație falsă. Anexa 3 – Declarația de Eligibilitate înregistrată la solicitant sub nr. 542 din 28.07.2009 (vol. 17, fila 64 din dosarul de urmarire penala) - declarație falsă.”

Chiar dacă actul jurisdicțional privind regularitatea actului de sesizare, din perspectiva descrierii faptelor, a fost depășit odată cu finalizarea camerei preliminare, instanța a arătat că nu poate face abstracție de situația *de facto*, primar, sub acest aspect, având în vedere că ceea ce trebuie să verifice pe fondul cauzei este tocmai realitatea unor acuzații descrise aparent similar, dar în fapt în mod diferit (exemplificativ, într-o formulă, inițial, s-a arătat că fapta s-a săvârșit în modalitatea depunerii unor *documente cu un conținut nereal și că acestea sunt, Declarația de eligibilitate, Acordul de parteneriat cu societatea spaniolă, CV-uri și documente de atestarea calificării*, ulterior, într-o altă formulă s-a arătat că fapta s-a săvârșit prin depunerea *Cererii de finanțare și a declarațiilor anexă, a Acordului de parteneriat și CV-uri*, în a doua variantă, fiind adăugată drept document prin care s-au atestat falsuri și cererea de finanțare, dar au fost omise documentele de atestare a calificării), în mod antagonic (în cuprinsul rechizitoriului se face referire, exemplificativ, la una dintre acuzații, că „a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege-*declarații false*” iar în ordonanța de remediere se menționează, cu referire la aceeași acuzație, că, „a depus *Cererea de Finanțare înregistrată sub nr.54952, pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii*”(vol.17, filele 32 – 61 din dosarul de urmarire penala) *deși nu avea prevazute in statut activitatile ce urmau a fi desfasurate in proiect - document inexact și incomplet*”) și, mai mult, într-un mod care înfrânge necesarul unui conținut expus logic-gramatical (a se vedea descrierea de la filele 180-181).

Cu toate acestea, având în vedere conținutul încheierii pronunțate la data de 12.04.2019 a Curții de Apel București în dosarul nr.22187/3/2018/a1, la termenul din data de 02.07.2019, inculpaților Corăci Ioan Cezar și Luțu Corăci Liliana Maria le-a fost adusă la cunoștință învinuirea, în modalitatea reținută de Curtea de Apel București, reprezentantul Ministerului Public fiind de acord cu conținutul acuzației, așa cum a fost adus la cunoștința inculpaților.

Așadar, chiar dacă în ordonanța de remediere a neregularităților din data de 21.12.2018, acuzațiile sunt redete, în opinia instanței de fond, cu și mai multă confuzie decât în actul de sesizare, cauzată îndeosebi de extinderea acuzațiilor, iar nu în clarificarea acestora, Tribunalul, așa cum a menționat odată cu aducerea la cunoștință a învinuirii și pe întreaga perioadă a cercetării judecătorești, s-a raportat la conținutul acuzației, așa cum acesta a fost apreciat de Curtea de Apel București.

Sub acest aspect, Tribunalul a subliniat că potrivit art.371 C.proc.pen., judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței și, astfel, că obiectul judecării, care este în același timp și obiectul investiției, este determinat de cuprinsul actului de investire. Prin fapta arătată în actul de sesizare se înțelege descrierea faptei în modalitatea aptă să producă consecințe juridice, respectiv să investească instanța de judecată, descriere însoțită

de încadrarea juridică și dispoziția de trimitere în judecată pentru fapta respectivă (*Decizia nr. 74/2001 a Înaltei Curți de Casație și Justiție- completul de 9 judecători*). Deopotrivă, Tribunalul a reținut că, în lumina art.6 par.3 lit.a) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevăd *dreptul oricărui acuzat de a fi informat, în termenul cel mai scurt, (...) în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa*, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în ipoteza în care s-ar aprecia că acuzația urmează a fi eventual analizată și prin raportare la cele învederate în ordonanța de remediere ar avea loc o extindere a acuzației penale aduse inculpatului direct în faza judecătii, fapt care ar aduce atingere dreptului acestuia la un proces echitabil.

Pe cale de consecință, Tribunalul a reținut că, așa cum a arătat Curtea de Apel București în încheierea pronunțată la termenul din data de 12.04.2019, faptele care constituie obiectul acuzației penale formulate împotriva **inculpatului Corăci Ioan Cezar** constau în aceea „că începând cu data de 18.07.2009, în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR1903”, fără a avea acordul Adunării Generale Ordinare a UGIR-1903 și cu încălcarea prevederilor statutare, a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) la datele anterior arătate prin care:- a atestat în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat,- a atestat în mod nereal (în fals) că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2002,- a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială (document falsificat prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice)- a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul (declarații false), a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege (declarații false) și - a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani - declarație falsă, în vederea obținerii finanțării nerambursabile în valoare de 15.485.759,18 lei”.

Detaliat, sub aspectul situației de fapt privind împrejurările săvârșirii pretinselor fapte, Tribunalul a reținut că, în fapt, **la data de 18.07.2009**, applicantul UGIR-1903 a depus Cererea de Finanțare înregistrată sub nr.54952, pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii”. Deopotrivă, UGIR-1903 a depus la AMPOSDRU, Acordul de parteneriat datat **20.07.2009** și Declarațiile Anexă 1-5 tipărite și semnate, date **28.07.2009**.

După depunerea cererii de finanțare și a documentelor anexe la aceasta, cererea de finanțare formulată de UGIR-1903 a parcurs mai multe etape, respectiv verificarea administrativă, etapa de selecție, verificarea eligibilității în raport de documentele depuse, aprobarea cererii, verificarea pentru contractare, semnarea contractului de finanțare, acordarea prefinanțării.

Astfel, *în ceea ce privește verificarea administrativă*, cererea de finanțare depusă on line și Declarațiile Anexă împreună cu Acordul de parteneriat erau, conform prevederilor Ghidului Solicitantului – Condiții Generale din 27.04.2009, verificate din punct de vedere administrativ. Astfel, această verificare se realiza în două etape: - în prima etapă, sistemul informatic POSDRU ACTIONWEB bloca transmiterea cererilor de finanțare incomplete și/sau după termenul limită de depunere; - în cea de-a doua etapă se verifica respectarea modalității de transmitere a anexelor obligatorii ale cererii de finanțare și a acordului de parteneriat, respectiv transmiterea prin servicii de curierat în termenul prevăzut, precum și respectarea formatului standard al acestor anexe. În acest sens, sunt considerate admise numai declarațiile completate automat de sistemul informatic ACTIONWEB și tipărite după

transmiterea electronică a proiectului. Declarațiile provenind din orice altă sursă (de ex. cele tipărite din Ghidul Solicitantului) conduceau la respingerea respectivei cereri de finanțare. Această evaluare administrativă inițială era eliminatorie, fiind utilizat un sistem dihotomic de verificare cu "Da" sau "Nu", doar cererile de finanțare care primeau "Da" la toate rubricile urmau a se califica pentru următoarele etape. În acest context, cererea de finanțare a UGIR-1903 a fost evaluată favorabil și a trecut în următoarea etapă de verificare, respectiv în faza de selecție a cererilor de finanțare.

În ceea ce privește etapa de selecție, având în vedere că cererea de finanțare a UGIR-1903 a fost evaluată favorabil în etapa administrativă, aceasta a trecut în următoarea etapă (tot eliminatorie), respectiv cea de selecție, în care erau selectate proiectele după următoarele criterii aprobate de Comitetul de Monitorizare POS DRU: - criteriul relevanță – maximum 30 puncte; - criteriul metodologie – maximum 40 puncte; - criteriul sustenabilitate– maximum 10 puncte; - criteriul cost-eficiență – maximum 20 puncte. Fiecare proiect era evaluat de doi experți independenți și urma să aibă un scor total obținut prin adunarea punctelor acordate pentru fiecare criteriu de selecție. De asemenea, pentru asigurarea transparenței și obiectivității procesului de evaluare, datele de identificare ale solicitantului și partenerilor acestuia erau secretizate. Pentru a fi selectată, fiecare cerere de finanțare trebuia să obțină minimum 18 puncte pentru criteriul "Relevanță" și un scor de minim 65 de puncte, considerat limita peste care proiectul va fi selectat. În cazul cererii depuse de UGIR-1903, un evaluator la data de 26.08.2009 (vol. 17, filele 248-250) a admis proiectul și a acordat un scor de 74 (șapte zeci și patru) de puncte, iar celălalt evaluator, la data de 09.09.2009 (vol. 17, filele 254-255) a respins proiectul acordând un scor de 12 (douăsprezece) puncte. În aceste condiții, conform metodologiei de evaluare, scorul final se calcula automat în sistemul ACTIONWEB, prin realizarea mediei aritmetice între punctajele acordate de către cei doi evaluatori. Se preciza că, în cazul în care diferența dintre punctajele acordate de cei doi evaluatori pentru aceeași cerere de finanțare este mai mare de 10 (zece) puncte, un evaluator acordând un punctaj mai mare sau egal cu 65, iar celălalt un punctaj mai mic de 65 de puncte, cererea de finanțare urma a fi trimisă unui al treilea evaluator. Scorul obținut de o astfel de cerere de finanțare se calcula ca medie aritmetică a scorului acordat de cel de-al treilea evaluator și scorul cel mai apropiat dintre cele două scoruri acordate inițial. Prin urmare, în cazul UGIR-1903, cererea de finanțare a fost transmisă unui al treilea evaluator care, la data de 15.09.2009 (vol. 17, filele 251-253), i-a acordat 57 (cincizeci și șapte) de puncte, decizia acestuia fiind astfel "respins". Cu toate acestea, aplicându-se algoritmul de calcul al punctajelor prevăzut în metodologia de evaluare, cererea de finanțare a UGIR-1903 a obținut în final 65,5 puncte, fiind admisă și în această etapă, chiar dacă doi evaluatori din cei trei desemnați o respinseseră.

În ceea ce privește etapa verificării eligibilității pe baza documentelor suport, s-a procedat în continuare la verificarea eligibilității solicitantului și a partenerilor, pe baza documentelor suport. Conform metodologiei de evaluare, în această etapă, solicitanților ale căror cereri de finanțare au fost selectate provizoriu (au obținut un minim de 65 de puncte) li se solicita depunerea, în termen de 12 zile lucrătoare, a următoarelor documente: Documente statutare (inclusiv acte adiționale, dacă existau); Hotărârea Judecătorească de înființare; Bilanțul contabil pentru fiecare din ultimii doi ani, care trebuia să cuprindă formular 01 "Capitaluri" și formular 02 "Rezultat patrimonial". De asemenea, bilanțul contabil trebuia să fie copia exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia organizația funcționa și trebuia să aibă vizibil numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete; - Adeverință eliberată de Administrația Financiară Teritorială (eliberată în conformitate cu Ordinul MEF nr. 752 din 01.05.2006 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice și fizice, a certificatului de obligații bugetare, precum și a modelului și conținutului acestora) care să ateste că organizația solicitantă și-a îndeplinit obligațiile de plată a contribuțiilor la asigurările sociale, a contribuțiilor pentru fondul de asigurări pentru șomaj și pentru fondul asigurărilor de sănătate, conform prevederilor legale în vigoare; - Statutul partenerului transnațional; - CV-urile echipei de implementare a proiectului

(echipa de management și experții pe termen lung responsabili pentru realizarea unei activități în cadrul proiectului în primul an de implementare), în limba română, cu indicarea funcției sau rolului în proiect (respectiv activitatea sau activitățile pentru implementarea cărora este responsabil sau contribuie la realizarea lor), datate și semnate de către titulari.

Aceeași metodologie prevedea că, Comitetul de Evaluare poate solicita clarificări, prin fax, cu privire la documentația de mai sus, care trebuie furnizate de solicitant în termen de 72 de ore de la momentul primirii solicitării. În cazul în care aceste clarificări nu vor fi furnizate Comitetului de Evaluare în termenul precizat, cererea de finanțare va fi declarată respinsă. Rezultatele acestei etape nu pot fi contestate.

Din cuprinsul grilei de verificare pentru atestarea eligibilității rezultă că criteriile de eligibilitate erau următoarele: 1. Solicitantul trebuie să fie o organizație legal constituită în România. 2. Solicitantul trebuie să aparțină categoriilor de beneficiari eligibili în conformitate cu Documentul cadru de implementare POSDRU și cu condițiile specifice cererii de proiecte. 3. Solicitantul nu se află într-una dintre situațiile prevăzute de art. 93, alin.1 și art.96, alin. 2 din Regulamentul CE nr. 1605/2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului consolidat al Comunităților Europene, cu modificările și completările ulterioare și trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 93, alin.2 al aceluiași Regulament. 4. Solicitantul trebuie să fie direct responsabil pentru pregătirea și managementul proiectului. 5. Existența resurselor administrative. 6. Existența surselor de finanțare stabile pentru implementarea proiectului (rezultatul net din bilanțul contabil al ultimilor 2 ani). 7. Contribuția proprie a solicitantului respectă limitele prevăzute de cererea de propuneri de proiecte. 8. Partenerul sau partenerii reprezintă organizații similare categoriilor de beneficiari eligibili pentru această cerere de propuneri de proiecte. 9. Proiectul respectă prevederile comunitare și naționale privind informarea și publicitatea.

Din actele dosarului a rezultat că, **la data de 26.11.2009** cu adresa nr. 758 (vol. 17, fila 108), UGIR-1903 prin reprezentantul său legal CORÂCI IOAN CEZAR a depus documentele de eligibilitate actualizate pentru proiectul „*QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării*”, ID:54952.

Ulterior, unele dintre aceste documente au fost actualizate astfel că, **la data de 25.06.2010**, a fost întocmită de către AMPOSDRU Lista de verificare contracte.

La solicitarea părții contractante, în urma corespondenței purtate, beneficiarul UGIR-1903 a depus în mai multe rânduri documente solicitate.

Cererea de finanțare a fost aprobată la data de 04.06.2010, pentru o finanțare nerambursabilă în valoare de 15.485.759,18 lei, echivalentă a 98% din valoarea totală eligibilă a proiectului.

Având în vedere procedura internă de verificare a dosarului de contractare, AMPOSDRU, prin direcția de contractare, a întocmit documentul intern „*Fișa de însoțire (contract de finanțare)*”, în care directorul contractare Botezatu Mihai a restricționat, **la data de 29.06.2010** (vol. 24, fila 10), contractarea, în baza adresei nr. 4815 din 24.06.2010 transmisă de către 3 confederații patronale, adresă în care se arăta că inculpatul Corâci Ioan Cezar nu avea calitatea de reprezentant legal al organizației patronale și că solicitantul UGIR-1903 nu are capacitatea financiară și administrativă pentru a derula un astfel de proiect, întrucât are datorii la bugetul de stat.

În urma acestei adrese, reprezentanții AMPOSDRU au solicitat documente actualizate, UGIR-1903, depunând astfel certificatul de atestare fiscală nr. 4.655.603 din **30.08.2010** (vol. 24, filele 122-124) în care se specifica faptul că obligațiile confederației se încadrau în procentul stabilit în Ghidul Solicitantului – Condiții Generale, ediția 2010 (obligațiile de plată nete nu depășesc 1/12 din totalul obligațiilor datorate în ultimele 12 luni), aspect confirmat și de adresa nr. 540.231 din 22.03.2013, emisă de AFP Sector 1 București (vol. 18, fila 530).

În continuare, **la data de 31.08.2010** a fost ridicată interdicția de contractare de către directorul Botezatu Mihai Alexandru, astfel că **la data de 28.10.2010** a fost semnat contractul de finanțare nerambursabilă nr. POSDRU/82/5.1/S/54952, înregistrat la AMPOSDRU sub nr.

E8276/A.Z. (vol.17, filele 10–29), pentru suma de 15.485.759,18 lei. Din partea beneficiarului, contractul a fost semnat de reprezentantul legal, inculpatul Corâci Ioan Cezar.

În continuare, *contractul nr.POSDRU/82/5.1/S/54952 a fost amendat prin semnarea a două acte adiționale*, inițiate de către Autoritatea Contractantă ca urmare a modificărilor legislative intervenite în modul de implementare a proiectelor finanțate prin POSDRU, respectiv Actul Adițional nr.1 **din data de 26.11.2010** (vol.26, filele 305–307), privind semnarea tripartită a contractului de finanțare și Actul Adițional nr.2 din data de 29.04.2011 (vol.26, filele 322–324) pentru procedura de plată a contravalorii TVA plătite aferentă cheltuielilor eligibile.

Beneficiarul UGIR-1903 a depus un număr de 12 notificări pentru modificarea contractului, după cum urmează:- Notificarea nr.1 din 11.11.2010 (vol.26, filele 331–332), privind amânarea datei de începere a perioadei de implementare a proiectului cu data de 01.12.2010 – document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar. Din cuprinsul acestui document rezultă că unul dintre motivele acestei amânări a fost indisponibilitatea mai multor resurse umane din echipa de management și din echipa de implementare.- Notificarea nr. 2 din 30.11.2010 (vol.26, filele 342–345), privind decalarea, renumirea și prelungirea activităților pentru anul I, *înlocuirea unor experți - document semnat de inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR. Conform documentului, se solicită înlocuirea numiților GEANTĂ MIHAI, NĂDEJDE MARIA, COMAN MELANIA și MIHAI IRINA.*- Notificarea nr.3 din 13.12.2010 (vol.25, filele 169–170), privind suplimentarea locațiilor pe proiect cu județele Bistrița-Năsăud și Hunedoara - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.4 din 07.01.2011 (vol.25, filele 182–183), privind modificarea bugetului proiectului ca urmare a implementării mecanismelor prevăzute de Ordinul nr.1527/2010 - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.5 din 01.02.2011 (vol.25, fila 206), privind înlocuirea consilierului juridic - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar. Conform acestei notificări numita Kiș Raluca Alexandra îl înlocuiește pe numitul Cuvatov Adrian Alexandru.- Notificarea nr.6 din 11.02.2011 (vol.25, filele 223–234), privind completarea anexei 2 – lista experților pe termen lung - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.7 din 17.03.2011 (vol.25, fila 355), privind introducerea coordonatorului regional aferent regiunii București-Ilfov - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.8 din 15.04.2011 (vol.25, filele 378–379), privind prelungirea termenelor pentru unele activități prevăzute în cererea de finanțare - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.9 din 08.08.2011 (vol.25, filele 416–417), privind modificarea listei experților pe termen lung - document semnat de inculpatul Corâci Ioan Cezar.- Notificarea nr.9 înregistrată la OIRPOSDRU sub nr.10376 din 12.05.2011 (vol.28, fila 2), privind înlocuirea reprezentantului legal al beneficiarului - document semnat de numitul Marius Eugen Opran.- Notificarea nr. 10 înregistrată la OIRPOSDRU sub nr.11376 din 20.06.2011 (vol.28, fila 37) privind înlocuirea reprezentantului legal al beneficiarului - document semnat de numitul Marius Eugen Opran.- Notificarea nr. 11 înregistrată la OIRPOSDRU sub nr.12662 din 14.07.2011 (vol.28, filele 44–45), privind sesizarea conflictului de interese și măsurile luate de remediere a acestuia - document semnat de numitul Marius Eugen Opran.- Notificarea nr.12 înregistrată la OIRPOSDRU sub nr.12878 din 19.07.2011 (vol.28, fila 62), privind înlocuirea managerului de proiect - document semnat de numitul Marius Eugen Opran.

La data de 30.11.2010, sub nr.684 a fost transmisă de către beneficiarul UGIR-1903 Cererea de prefinanțare nr.1, în valoare de 4.719.080,83 lei, document înregistrat la OIR Sud-Est sub nr. 11693 din 02.12.2010 (vol.28, filele 211–220).

În anexă au fost depuse și următoarele documente support: formularul de identificare financiară, document vizat de Banca Transilvania la data de 15.03.2010 (vol.28, fila 215). Conform acestui înscris rezulta că UGIR-1903 a deschis următoarele conturi speciale de proiect la această bancă, respectiv contul de prefinanțare nr.RO27BTRL04101205U4558601 și contul de rambursare nr.RO97BTRL04101205U4558602, comunicarea deschiderii

conturilor speciale, emisă de Banca Transilvania – Sucursala Lipscani – Agenția Corneliu Coposu, nr.7493 din 12.11.2010 (vol.28, fila 216), care preciza că, în vederea implementării proiectului POSDRU/82/5.1/S/5492, UGIR-1903 a deschis două conturi, unul pentru prefinanțare și unul pentru rambursare. - Repartizarea între parteneri a bugetului, reprezentând valoarea totală eligibilă a contractului de finanțare în vederea stabilirii prefinanțării (Anexa B2 la Instrucțiunea AMPOSDRU privind acordarea prefinanțării în cadrul POSDRU) (vol.28, fila 217). Conform documentului semnat de către inculpatul Corâci Ioan Cezar și de către managerul de proiect, inculpata Luțu Corâci Liliana Maria, rezulta că prefinanțarea a fost stabilită la un procent de 30% din totalul costurilor eligibile ale proiectului, în sumă de 4.719.080,83 lei.

Cererea de prefinanțare a fost aprobată de către autoritatea de implementare OIR Sud-Est Brăila **la data de 03.12.2010** conform documentului procedural ”*Lista de verificare proiecte grant - prefinanțare*” (vol.28, fila 213).

Din cuprinsul documentației privind deschiderea celor două conturi speciale pentru proiect, transmisă de către Banca Transilvania, a rezultat că la data de 12.11.2010, președintele UGIR-1903, respectiv inculpatul Corâci Ioan Cezar a semnat și depus la unitatea bancară Fișa specimenelor de semnături privind persoanele împuternicite pentru efectuarea de operațiuni cu disponibilul din cele două conturi. Astfel au fost împuternicite următoarele persoane: numita Amelia Popescu – coordonator rețele ocupaționale proiect și inculpata Luțu Corâci Liliana Maria - manager de proiect.

Contul de prefinanțare a fost alimentat cu suma de 1.573.026,94 lei **la data de 02.03.2011**, sumă ce reprezintă prefinanțarea acordată de către AMPOSDRU pentru implementarea proiectului POSDRU82/5.1/S/5492. Se observă că procentul acordat de autoritatea contractantă a fost de 10% și nu cel de 30% solicitat de beneficiarul UGIR-1903.

Conform **art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000**, așa cum a fost modificată prin Legea nr.187/2009, constituie infracțiune folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei.

Potrivit jurisprudenței și doctrinei penale interne, s-a considerat în mod unanim că infracțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de [art.18¹](#) din Legea nr.78/2000, constituie o variantă specială a infracțiunii de înșelăciune.

În continuare, Tribunalul a reținut că în cadrul infracțiunii prevăzute de art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, folosirea sau prezentarea de documente false presupune folosirea sau prezentarea unor documente false, în sensul art.320 alin.(1) C.pen. și sau 321 C.pen. și/sau 322 C.pen., iar folosirea sau prezentarea de declarații false presupune folosirea sau prezentarea unor declarații false, în sensul art.326 C.pen.

Latura obiectivă a infracțiunii de obținere pe nedrept a fondurilor europene se poate realiza, în cazul alin.(1), printr-o acțiune comisivă, ce presupune prezentarea unor documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, atunci când, cu știință, se omite furnizarea unor date cerute de lege, care dacă ar fi cunoscute ar conduce la neacordarea fondurilor, în ambele modalități de comitere a faptei fiind indusă în eroare autoritatea competentă să decidă asupra eligibilității unui proiect și să acorde fonduri bănești din bugetele comunitare.

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii, fără putere de tăgadă, noua reglementare prevede că infracțiunea prevăzută de art.18 ind. 1 din Legea nr.78/2000 nu se poate săvârși decât cu intenție.

În cauză, având în vedere conținutul acuzațiilor formulate de Ministerul Public împotriva inculpatului Corâci Ioan Cezar, faptele care constituie obiectul judecății vizează atât modalitatea folosirii de documente false (Acordul de Parteneriat și CV-urile echipei de experți), cât și aceea a folosirii de declarații false (declarațiile de eligibilitate).

În lumina celor reținute anterior, Tribunalul a analizat *dacă faptele de care este acuzat inculpatul Corăci Ioan Cezar au existat și în caz afirmativ dacă acestea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000.*

Astfel, în ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatului Corăci Ioan Cezar constând în aceea că *“a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială(document falsificat)”*, instanța a reținut primordial că în niciun act întocmit de organele de urmărire penală nu a identificat în ce constă falsul inserat în cuprinsul acordului de parteneriat sau mai exact care sunt clauzele modificate față de înțelegerea inițială. Altfel spus, instanța nu a identificat în niciun act al organelor de urmărire penală ca acestea să fi arătat care anume clauze inițiale au fost convenite de beneficiarul UGIR 1903 cu partenerul transnațional E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO S.L. și care au fost clauzele inserate în mod ilicit-fals de inculpat în acordul de parteneriat depus la autoritatea contractantă. Deopotrivă, instanța nu a identificat nici ca pretinsul fals care a constituit obiectul acuzațiilor să fie descris în altă manieră. Dincolo de împrejurarea că din descrierea acuzațiilor și din actele de urmărire penală nu a rezultat care au fost clauzele acordului care ar fi fost modificate de inculpat, procedând la audierea martorului Luis Gonzales Conde, reprezentantul partenerului E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO S.L. și persoana care a reclamat organelor de urmărire penală modificarea acordului de parteneriat, în declarația dată la termenul din data de 02.07.2020, martorul nu reușit să arate în concret în ce constă modificarea reclamată.

În acest sens, fiind întrebat de instanță în ce a constatat modificarea acordului, martorul Luis Gonzales Conde a arătat: *„vreau să precizez că a fost modificat conținutul acordului de parteneriat, în sensul că nu era continuitate între pagini și, în afară de ultima pagină pe care au existat și semnăturile, restul paginilor au fost modificate. Fiind întrebat de instanță, precizez că am acordul de parteneriat cu mine, și consider că a fost modificat art. 7 din cuprinsul acordului de parteneriat. Fiind întrebat în continuare în concret care este conținutul modificării din art. 7, precizez că trebuie să studiez mai profund. Precizez că, studiind acordul, acesta fiind în limba română, nu pot să identific modificarea...Revin și arat că documentul este modificat, întrucât pagina 9 nu are continuitate cu pagina 10. Precizez că modificarea din acordul de parteneriat vizează art. 7 referitor la sumele de bani ce ne reveneau nouă și dacă ne uităm în cuprinsul articolului este menționat doar cheltuielile suportate de partenerul transnațional 70.986,85 lei și nu este menționată suma care ar reveni pentru partenerul principal. Și, deși nu este precizat în acordul de parteneriat, s-a discutat verbal ulterior, iar sumele alocate partenerului transnațional urmau să fie doar în cuantum de 70.986,85 lei și atunci cheltuielile erau egale cu cofinanțarea...”*

Mai mult, procedând și la confruntarea sumelor inserate în acordul de parteneriat ce reveneau partenerului transnațional, instanța nu a identificat nicio inconsecvență între cele menționate în acordul de parteneriat și nici între acestea și actele și lucrările cauzei.

Prima instanță nu a identificat nici care ar fi fost discontinuitatea între paginile Acordului de parteneriat, câtă vreme din conținutul acestuia rezultă că fiecare pagină prezintă continuitate în raport de numerotarea articolelor și conținutul concret al actului, așa cum rezultă din conținutul acestuia filele 68-77- vol 17 d.u.p. Împrejurarea că nici persoana care pretinde modificarea clauzelor contractuale nu a arătat în ce constă falsul, nicidecum acesta neexistând în ipoteza descrisă- că nu s-a inserat ceva ce s-a discutat verbal, existența acestei acuzații este exclusă. Singura mențiune în cuprinsul acordului de parteneriat care apare nepotrivită privește anul 2099, în loc de 2009, însă aceasta este pe ultima pagină a acordului, care poartă toate semnăturile și parafele, necontestate și nici contrafăcute de niciuna dintre părți.

În atare condiții, instanța - reținând că Ministerul Public nu a indicat în ce constă falsul de care l-a acuzat pe inculpatul Corâci Ioan Cezar și nici instanța nu a identificat din probele administrate în cursul urmăririi penale și în cursul judecății care ar fi fost clauzele modificate în Acordul de parteneriat depus la autoritatea contractantă -a considerat că acuzația analizată anterior nu există.

În ceea ce privește acuzația constând în aceea că inculpatul *a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani - declarație falsă*, instanța a observat că din actele și lucrările cauzei rezultă că aceasta nu are corespondent în realitatea obiectivă. În acest sens, analizând conținutul declarației arătate ca false de Ministerul Public, instanța a reținut că în cuprinsul Declarației 541/28.07.2009- Anexa 2, inculpatul Corâci Ioan Cezar a menționat, „Prin prezenta, în calitate de viitor beneficiar, **mă angajez**: să furnizez contribuția proprie aferentă costurilor eligibile ale proiectului, în valoare de 315.497 lei, să finanțez toate costurile neeligibile aferente proiectului, să asigur resursele financiare necesare implementării optime a proiectului în condițiile rambursării/decontării ulterioare a cheltuielilor, să mențin proprietatea proiectului și natura activității pentru care s-a acordat finanțare nerambursabilă pe o perioadă de cel puțin 3 ani după finalizare și să asigure exploatarea și mentenanța în această perioadă. De asemenea, declar că sunt de acord și că voi respecta toți termenii și condițiile prevăzute în Ghidul Solicitantului, precum și în legislația comunitară și națională în vigoare, cu modificările și completările ulterioare.”

Așadar, dacă în cuprinsul declarației nr.542, inculpatul Corâci Ioan Cezar a declarat pe proprie răspundere, sub incidența dispozițiilor art.292 C.pen. de la 1968, anumite fapte și împrejurări, în cuprinsul declarației nr.541 nu s-a identificat nicio frază prin care să se ateste vreo faptă sau împrejurare. În realitate, declarația nr.541, spre deosebire de declarația nr.542, cuprinde un conținut din care nu rezultă decât asumarea unor obligații în executarea contractului de finanțare, așa cum rezultă din cuprinsul declarației, dar și al folosirii sintagmelor „mă angajez” și „voi respecta”. Prin urmare, în condițiile date, nici în privința acestei acuzații, instanța nu a identificat în declarația nr.541/28.07.2009 și nici într-o altă declarație că inculpatul ar fi declarat pe proprie răspundere *expressis verbis* că Ugir 1903 poate asigura cofinanțarea solicitată și astfel acuzația nu există.

Dincolo de necorespondența acuzației cu conținutul declarației arătate ca falsă, instanța a considerat că Ministerul Public nu a dovedit împrejurarea necorespunzătoare adevărului, respectiv că solicitantul nu ar fi putut asigura cofinanțarea de 2% din valoarea proiectului, cu teza unică privind existența unor datorii, care așa cum s-a dovedit au și fost achitate. Împrejurarea că sunt momente când o persoană fizică sau juridică are datorii nu este suficientă *per se* pentru a concluziona incapacitatea de plată, dat fiind că obligațiile fiscale se nasc și sunt exigibile, în mod continuu.

În ceea ce privește acuzația constând în aceea că „*a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmău a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul- declarații false*”, primordial, instanța de fond a reținut din descrierea faptelor că atipicul fals constă în împrejurarea că anumite persoane din lista de experți nu au cunoscut că au figurat în listă și că nu și-ar fi dat astfel acordul. Detaliat, Ministerul Public a arătat că referitor la lista CV-urile echipei de implementare, acestea au fost depuse la AMPOSDRU în mai multe etape, în funcție de data la care acestea au fost semnate și datate de către membrii echipei de implementare, după cum urmează: - Manager de proiect – Luțu Corâci Liliana Maria – CV semnat și datat 23.11.2009 (vol. 24, filele 274–301 din dosarul de urmarire penală); - Responsabil financiar – *GEANTĂ MIHAI* (*a declarat că nu are cunoștință să fi fost angajat în acest proiect*) – CV semnat și datat 26.11.2009 (vol. 24, filele 302–305 din dosarul de urmarire penală) - document depus fara acordul titularului;- Responsabil juridic – Cuvatov Adrian Alexandru – CV semnat și datat 26.11.2009 (vol. 24, filele 306–309 din dosarul de urmarire penală);- Asistent manager de proiect – Vechiu Raluca Mariana – CV semnat și datat 26.11.2009 (vol. 24, filele 310–317 din dosarul de urmarire penală);- Secretar

proiect – Adamache Adrian Dominic – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 24, filele 318–323 din dosarul de urmarire penala);- Coordonator tehnic național - Ioan Cezar Corâci – CV semnat și datat 20.11.2009 (vol. 24, filele 324–336 din dosarul de urmarire penala);- Coordonator rețele ocupaționale – Amelia Popescu – CV semnat și datat 24.11.2009 (vol. 24, filele 337–346 din dosarul de urmarire penala);- Expert coordonator conținut și metodologie – Florea Adrian – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 24, filele 347–353 din dosarul de urmarire penala);- Expert grafică și design publicitar – Pleșa Valentin Sabin – CV semnat și datat 22.11.2009 (vol. 24, filele 354–409 din dosarul de urmarire penala); - Expert coordonator programator – Pleșa Geanina Nicoleta – CV semnat și datat 22.11.2009 (vol. 26, filele 2–13 din dosarul de urmarire penala);- Expert național în orientare profesională – *COMAN MELANIA CARMEN (a declarat că nu are cunoștință să fi fost angajata în acest proiect)*– CV semnat și datat 23.11.2009 (vol. 26, filele 14–43 din dosarul de urmarire penala) - document depus fara acordul titularului; - Expert național în antreprenoriat – Arsene Denise Luminița – CV datat 21.11.2009 și nesemnat (vol. 26, filele 44–51 din dosarul de urmarire penala); - Asistent coordonare conținut și metodologie – Barta Ioana Gabriela – CV semnat și datat 26.11.2009 (vol. 26, filele 52–61 din dosarul de urmarire penala);- Asistent comunicare – Corâci Ioana Cristina – CV semnat de inculpatul Ioan Cezar Corâci, președintele la acea dată al UGIR–1903 și datat 26.11.2009 (vol. 26, filele 62–74 din dosarul de urmarire penala); Asistent coordonator rețea – Mihai Irina (a declarat că nu are cunoștință să fi fost angajata în acest proiect) – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 26, filele 75–84 din dosarul de urmarire penala) - document depus fara acordul titularului;- Expert programator – Nădejde C.T. Andrei (a declarat că nu are cunoștință să fi fost angajata în acest proiect) – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 26, filele 85–92 din dosarul de urmarire penala) - document depus fara acordul titularului;- Expert programator – Nădejde Maria – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 26, filele 93–100 din dosarul de urmarire penala);- Expert programator – *NĂDEJDE A. ANDREI (a declarat că nu are cunoștință să fi fost angajata în acest proiect)* – CV semnat și datat 25.11.2009 (vol. 26, filele 101–105 din dosarul de urmarire penala) - document depus fara acordul titularului;- Expert contabil subcontractor – Niculescu Hartaș Angela Cristiana – CV semnat și datat 26.11.2009 (vol. 26, filele 106–111 din dosarul de urmarire penala); - Coordonator tehnic internațional - Luis Gonzales Conde. CV semnat și datat 15.11.2009 (vol. 26, filele 201–241 din dosarul de urmarire penala); - Expert internațional în bune practici – Perez Perez Jose David.CV semnat și datat 24.11.2009 (vol. 26, filele 242–268 din dosarul de urmarire penala); - Expert internațional în bune practici – Maria Pilar Barta Juares.CV semnat și datat 15.11.2009 (vol.26, filele 269–292 din dosarul de urmarire penala).

Din cuprinsul listei de experți, așa cum a fost menționat în actul de sesizare a instanței și precizat în ordonanța de remediere, Ministerul Public a susținut că în privința martorilor Geantă Mihai, Coman Melania, Nădejde A Andrei, Nădejde Ct. Andrei și Mihai Irina, CV-urile acestora au fost depuse la dosarul de proiect fără ca aceștia să aibă cunoștință să fi fost angajați în proiect.

Analizând acuzația în cauză, Ministerul Public a reluat inconsecvența descrierii acuzațiilor pentru care a apreciat că CV-urile din lista de experți, depuse la proiect, sunt false și a arătat în rechizitoriu că falsul din CV-uri este dat de împrejurarea că martorii Geantă Mihai, Coman Melania, Nădejde A Andrei, Nădejde Ct. Andrei și Mihai Irina „*nu au cunoscut și nu și-au dat acordul pentru a urma să fie angajați în proiect*”, iar în ordonanța de remediere s-a precizat că falsul este dat de împrejurarea că aceiași martori au „*declarat că nu au cunoștință să fi fost angajați în acest proiect*”, împrejurări care au semnificație diferită, sub aspectul existenței situației de fapt. Astfel una este să nu știi că urma să fi angajat într-un proiect și alta este să nu fi fost angajat în proiect.

Revenind la verificarea acuzației, așa cum a fost menționată în actul de sesizare a instanței, că inculpatul Corâci Ioan Cezar a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul (declarații false), prima instanță a reținut că aceasta nu are corespondență în realitatea

obiectivă, realitate surprinzător menționată și de Ministerul Public, că, în fapt, martorii (Geantă Mihai, Coman Melani și Nădejde A Andrei și Nădejde Ct. Andrei) au arătat în esență că li s-a cerut și au remis cv-uri persoanelor implicate în proiectul *QualyMatch* – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării, dar *că nu au ajuns să încheie contract de muncă și să lucreze în cadrul proiectului menționat.*

Astfel, din declarațiile martorului Geantă Mihai, instanța a reținut că martorul a declarat în cursul urmăririi penale că referitor la proiectul POSDRU/82/5.1/S/54952 – „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, *nu are cunoștință să fi fost angajat în acest proiect și nu a participat în niciun fel la acesta și nu a primit vreo remunerație în legătură cu proiectul.* În cursul urmăririi penale, martorul a arătat că își amintește că în cursul anului 2009, inculpata Luțu Corăci Liliana Maria i-a solicitat să completeze un cv, însă nu i-a comunicat și motivul solicitării. În cursul judecății, martorul a arătat că a lucrat în cadrul Ugir 1903, însă nu a lucrat și nu a fost implicat în proiectul QualyMatch. A arătat martorul că nu și-a depus cv-ul pentru a lucra în calitate de expert în cadrul proiectului, însă în decembrie 2010 *ori doamna Popescu ori doamna Liliana Corăci i-au cerut un CV, nu doar acestuia, ci mai multor colegi.* A arătat martorul că nu a primit nicio explicație pentru această solicitare și nu cunoaște motivul pentru care s-a solicitat. La acel moment, știe că martorul Hartas Niculescu Angela Cristiana i-a spus despre derularea unui proiect ce urma să aibă loc, însă acesta a precizat de la început că nu dorește să participe în proiect, în nicio calitate. *Martorul a arătat că el este persoana care a completat cv-ul solicitat, în format pe hârtie, așa cum i s-a solicitat să completeze.* A precizat martorul că nu își amintește dacă a arătat că refuză să facă parte din echipa de proiect, înainte sau după ce a completat și remis CV-ul.

În privința acestei persoane, instanța a reținut că martorul a remis voluntar cv-ul uneia dintre persoanele din cadrul Ugir 1903 al cărei angajat era, pentru un proiect în care nu a dorit să fie implicat, poziție pe care și-a exprimat-o fie înainte de a remite cv-ul, fie după ce a remis cv-ul. În condițiile în care din declarațiile martorului rezultă că a remis voluntar cv-ul solicitat, că a luat cunoștință generic despre existența unui proiect, că este posibil să își fi exprimat dezacordul și la o perioadă după remitere, acest din urmă fapt fiind dovedit de împrejurarea că a fost înlocuit înainte de obținerea finanțării cu o altă persoană, nu se poate aprecia că a fost dovedită existența acuzației - că a fost depus cv-ul acestuia în lista de experți fără să cunoască această împrejurare și fără să își dea acordul.

Din declarațiile martorului Mihai Irina, instanța a reținut că în calitate de angajat la UGIR 1903, până la data de 20.09.2009, în cadrul UGIR 1903 se dorea scrierea unui proiect, în cadrul căruia să lucreze angajații UGIR și să le fie bine. A arătat martorul că, la modul general, cunoștea despre scrierea unui proiect, însă nu a participat în această etapă și nici în etapa formării echipei din proiect și nici nu a fost interpellată de vreo persoană în legătură cu acesta. A arătat că au existat discuții cu angajații că își vor găsi un loc de muncă în cadrul proiectului, însă întrucât documentele de angajare se depun după semnarea contractului de prefinanțare, iar aceasta a plecat din Ugir înainte de semnarea contractului, nu a mai fost cazul. Fiindu-i prezentat în cursul audierii un cv, completat în format electronic, martorul a arătat că îi aparține conținutul acestuia, este cv-ul pe care l-a depus oriunde a lucrat, însă în privința semnăturii are dubii și nu înțelege de ce ar fi depus un cv înainte de semnarea contractului. Fiind în continuare întrebată asupra împrejurării privind mențiunea exactă a funcției pe care urma să o ocupe în proiect-asistent coordonator rețea, martorul a arătat că nu își amintește să fi depus vreun cv pentru a lucra în vreun proiect nici în această funcție și nici în altă funcție. Fiind în continuare întrebată, *dacă a existat posibilitatea să fi fost informată asupra funcției pe care urma să o ocupe în proiect, martorul a răspuns afirmativ,* în sensul că este posibil ca Amelia Popescu să le fi spus informativ cu privire la fiecare persoană, ce urmau să facă, însă nu a luat în calcul, întrucât nu o interesa. De asemenea, martorul a finalizat declarația *arătând că a fost posibil să fi lăsat cv-ul în ideea că va lucra în proiect,* dar nu a existat niciodată o selecție a persoanelor care urmau să lucreze în proiect.

Astfel, din declarațiile martorului Mihai Irina a rezultat că aceasta a cunoscut despre existența proiectului QualyMatch, în calitate de angajat al Ugir, că există posibilitatea să fi fost informată asupra funcției pe care urma să o ocupe în proiect, că este de asemenea posibil să fi remis voluntar cv-ul pentru a lucra în proiect, însă întrucât a plecat din UGIR-1903 înainte de semnarea contractului nu a mai fost cazul să lucreze. Din cuprinsul acestora rezultă că în realitate martorul a cunoscut date despre o potențială angajare a sa în cadrul proiectului, există posibilitatea să fi remis voluntar cv-ul, însă nu a lucrat, astfel că acuzația în privința acestui falsității acestui cv-nu a fost dovedită.

Din declarațiile martorului Nădejde A Andrei, instanța a reținut că martorul a declarat în legătură cu menționarea acestuia în cuprinsul listei de proiect inițială că au fost, la un moment dat, niște discuții despre accesarea unor fonduri europene și familia Corăci le-a propus acestuia și martorului Nădejde Ct. Andrei, datorită pregătirii pe care o au, să participe în cadrul proiectului QualyMatch pe partea de IT. A arătat martorul că își aduce aminte că *a trimis un CV, însă nu a semnat niciun contract și nu a fost angajat în proiect*. De asemenea, a arătat că nu realizat nicio activitate și nu a primit niciun ban.

În mod similar a arătat și martorul Nădejde Ct. Andrei, din declarațiile căruia instanța a reținut că a aflat despre proiectul QualyMatch de la familia Corăci și pentru că și-ar fi dorit să lucreze în cadrul acestuia își amintește *ca a făcut o vizită la Ugir 1903 și cred că, cu acea ocazie, a și depus documentele și CV-ul pentru a lucra în cadrul proiectului*. A arătat martorul că avea competența necesară pentru a face parte din acel proiect, fiind primul inginer român cu certificare internațională în rețelele de calculatoare, primul inginer român certificat Microsoft.

Or, dacă în privința martorilor Geantă Mihai și Mihai Irina există un dubiu în privința existenței faptei, dubiu care nu poate decât profita acuzatului, totuși nu în privința împrejurării privind remiterea voluntară a cv-urilor pretins false din această cauză, ci doar în privința împrejurării privind necunoașterea exactă a situației că au fost menționați în lista de experți depusă în cadrul proiectului QualyMatch, apare de neînțeles cum, în contextul declarațiilor martorilor Nădejde A Andrei și Nădejde Ct. Andrei, este susținută acuzația de fals și în privința acestor doi martori.

Din declarațiile martorului Coman Melania, instanța a reținut că, în cursul urmăririi penale, a arătat că cv-ul și documentele atașate la dosar, ce i-au fost prezentate, îi aparțin, însă semnătura de pe cv nu îi aparține. A arătat la acel moment martorul că nu își explică cum au ajuns documentele sale în posesia UGIR 1903, posibil să fi fost trimise unui alt colaborator care, la rândul său a avut relații cu această confederație și astfel cei din proiect să fi intrat în posesia lor. În cursul judecării cauzei, martorul a arătat că *a lucrat la o societate spaniolă și că astfel este posibil ca Ugir 1903 să aibă documentele de la acea societate*. În acest sens, martorul a precizat că a lucrat pentru Luis Gonzales și cumva a lucrat cu martorele Vechiu Raluca și Barta Ioana, pe o perioadă de câteva luni, a avut un contract de colaborare pe cele două proiecte menționate pe acestea colaborând și cu cele două martore, cu care a scris două proiecte. *A mai arătat martorul că fiind contactată de societatea spaniolă, în mod cert aceasta a avut acces la un cv de al său*. A mai precizat martorul că a lucrat pentru societatea spaniolă la scrierea a două proiecte, unul CRESCO și altul tot pe consiliere. Fiind întrebată cine a scris proiectul pe care l-a corectat, martorul a răspuns că E Training, *că CV-ul îi aparține, dar că semnătura nu îi aparținea*.

Astfel, instanța de fond a reținut că din cuprinsul declarațiilor martorului Coman Melania coroborat cu faptele și împrejurările ce rezultă din probatoriul administrat, real este că cv-ul martorului a fost adus în proiect de partenerul solicitantului Ugir 1903, E-TRAINING FORMACION Y DESSAR ROLLO SL, astfel că o atare împrejurare nu poate fi imputată niciunuia dintre inculpații din prezenta cauză. Apare de neînțeles cum să fie acuzați de fals constând în împrejurarea că expertul adus de partenerul spaniol nu a cunoscut împrejurarea că este posibil să lucreze în cadrul proiectului din partea acestuia, cei doi inculpați care nu au avut nicio legătură cu martorul. Mai mult, împrejurarea că și în privința

acestei persoane s-a procedat la înlocuire nu poate confirma acuzația în privința inculpaților Corâci Ioan Cezar și Corâci Luțu Liliana Maria, neexistând o legătură de cauzalitate între depunerea acestui cv și obținerea prefinanțării în prezenta cauză.

În fine, deși nu a fost formulată o acuzație în acest sens, în cuprinsul rechizitoriului s-a arătat și că cv-ul martorului Maria Pilar Barta ar fi fost depus în cuprinsul listei de experți, fără știința martorului, însă, așa cum a rezultat din declarațiile acesteia și ale martorului Luis Gonzales Conde, martorul este soțul unuia dintre colaboratorii martorului Luis Gonzales Conde și în mod cert acest cv a fost inclus în lista de experți tot la solicitarea partenerului spaniol, astfel că o acuzație în privința inculpaților sub acest aspect nu este dovedită.

În ceea ce privește acuzația constând în aceea că *„a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege -declarații false”*, instanța nu a identificat, de asemenea, în cuprinsul rechizitoriului prin care anume declarație sau declarații a atestat inculpatul Corâci Ioan Cezar că poate desfășura activitățile din proiect, pentru ca ulterior să poată proceda la verificarea corespondenței acuzației penale în raport de probatoriul administrat în cursul urmăririi penale ori în cursul judecării. Procedând la analiza întregului material de urmărire penală, instanța nu a identificat în niciuna din declarațiile anexă, depuse din inculpatul Corâci Ioan Cezar odată cu cererea de finanțare, mențiunea în raport de care este acuzat, că a atestat necorespunzător adevărului că organizația pe care o reprezenta poate desfășura activitățile din proiect. Din această perspectivă, instanța a revenit la constatarea deficiențelor acuzării de a formula o acuzație coerentă, descrisă în mod consecvent, în actele de urmărire penală, pentru ca instanțele judecătorești să procedeze la verificarea acuzației, în raport de probele administrate în cauză, și, nu în ultimul rând, ca dreptul la apărare să fie unul efectiv, iar nu iluzoriu, precum în prezenta cauză, când ești acuzat că documentul- *ori e declarație, ori e cerere de finanțare, ori e fals ori e inexact ori e incomplet* (a se vedea rechizitoriul care cuprinde inadvertențe atât între paragrafele din cuprinsul acestuia cât și în raport de Ordonanța de remediere din data de 21.12.2018, exemplificativ, inculpatul este acuzat că a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect, *în rechizitoriu, spune acuzarea, că prin declarații false, iar în ordonanța de remediere că prin cererea de finanțare, despre care spune că este document inexact și incomplet*). Așadar, deși nu face obiectul judecării, cercetând și varianta alternativă a acuzării privind atestarea falsului prin cererea de finanțare, ca „document inexact și incomplet”, instanța nu a identificat care este paragraful din cererea de finanțare în care inculpatul personal sau prin declarație pe proprie răspundere a declarat că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect. Întrebător apare, cum un document este incomplet prin atestarea unor fapte false.

Prin urmare, instanța de fond a reținut și în privința acestei acuzații că nu are corespondent în realitatea obiectivă, neexistând nicio declarație prin care inculpatul să își fi asumat că Ugir 1903 are prevăzute în statutul confederației activitățile pe care urma să le deruleze în proiect și astfel nici această faptă nu există.

În ceea ce privește acuzația formulată împotriva inculpatului Corâci Ioan Cezar, constând în aceea că *atunci când a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) a atestat în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat, a atestat în mod nereal (în fals) că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2000, Tribunalul a verificat dacă în Declarația de Eligibilitate înregistrată sub nr.542/28.07.2009 inculpatul Corâci Ioan Cezar a atestat în fals că UGIR 1903 nu are datorii la bugetul de stat și că nu se află în conflict de interese.*

În fapt, în ceea ce privește acuzația privind atestarea *”în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat”*, din declarația nr.542/28.07.2009 a

rezultat că inculpatul Corâci Ioan Cezar a declarat, între altele, că UGIR-1903 „nu se află în niciuna din situațiile prevăzute de art. 93 alin(1), art. 94 și art. 96(2)(a) din Regulamentul nr.1605/2002..., respectiv: *nu și-au îndeplinit obligațiile de plată a contribuțiilor la fondul asigurărilor sociale sau de achitare a impozitelor, în conformitate cu prevederile legale ale țării în care sunt stabiliți sau ale țării autorității contractante sau ale țării unde se execută contractul.*”

Dincolo de necorespondența între acuzația concret formulată și conținutul concret declarat pe proprie răspundere de inculpat, instanța a considerat, așa cum și Ministerul Public a arătat în cuprinsul rechizitoriului- *filele 89 și 93 vol. I*, că certificatul de atestare fiscală „are menirea de a arăta că solicitantul îndeplinește condițiile de eligibilitate privind lipsa datoriilor către bugetul consolidat al statului privind impozitele și contribuțiile sociale datorate”. Astfel, instanța de fond a considerat că pentru a reține existența falsului ar fi fost necesar ca inculpatul Corâci Ioan Cezar să fi solicitat în interiorul a 30 de zile (valabilitatea certificatului), anterior datei de 28.07.2009, un certificat de atestare fiscală și, cunoscând conținutul acestuia, să fi procedat la declararea contrară celor rezultate din cuprinsul certificatului de atestare fiscală. Un astfel de certificat de atestare fiscală sau alt document emis de Autoritatea Națională de Administrare Fiscală în legătură cu existența sau inexistența datoriilor la bugetul de stat nu a fost solicitat și nici emis solicitantului UGIR -1903 la data de 28.07.2009 ori imediat anterior.

Cu toate acestea, Ministerul Public a emis la data de 07.03.2013 o solicitare la Administrația Finanțelor Publice Sector 1 cu mențiunea de a comunica dacă la data de 28.07.2009, UGIR 1903 figura cu obligații de plată, astfel la data de 22.03.2013, s-a comunicat că la data de 28.07.2009 UGIR 1903 figura cu obligații de plată la bugetul statului în total 24.979 lei.

În raport de documentul emis de Administrația Finanțelor Publice Sector 1 la data de 22.03.2013, Ministerul Public a arătat că se dovedește astfel că UGIR 1903 avea datorii la bugetul de stat la data de 28.07.2009 și că astfel Declarația de eligibilitate nr.542/28.07.2009 este falsă.

Deopotrivă, în mod neînțeles, în susținerea acuzațiilor privind existența datoriilor la bugetul de stat contemporan declarației nr.542/28.07.2009, Ministerul Public a făcut referire la situația ulterioară depunerii declarației nr.542, cu referire la certificatele de atestare fiscală depuse de UGIR-1903, care toate au fost eliberate și depuse în perioada noiembrie 2009 – august 2010 și care nu privesc situația obligațiilor fiscale datorate la bugetul statului, ci situația privind obligațiile datorate la bugetul local.

Din această perspectivă, justificarea acuzațiilor prin expunerea unor elemente diferite de acuzațiile formulate- acuzația că la data de 28.07.2009, inculpatul a declarat că UGIR 1903 nu are datorii la bugetul de stat, cu arătarea faptelor și împrejurărilor ulterioare privitoare la datorii la bugetul local- nu poate conduce la reținerea existenței infracțiunii.

Astfel, prima instanță a reținut că Ministerul Public nu a făcut distincția în expunerea faptelor între obligațiile fiscale datorate de solicitant la bugetul de stat și cele datorate la bugetul local.

Necesitatea formulării și expunerii acuzației analizate cu claritate și coerență se impunea în cauză cu atât mai mult cu cât în cuprinsul Codului fiscal există diferențe între conținutul datoriilor la bugetul de stat și cele la bugetul local, în cuprinsul declarației pretins false, conținutul la care se face referire vizează îndeplinirea obligațiilor la bugetul asigurărilor sociale și impozitelor, conform dispozițiilor legale, și, deopotrivă, pentru dovedirea existenței datoriilor incompatibile cu accesarea de fonduri externe nerambursabile era necesară emiterea unui certificat de atestare fiscal, specific pentru verificarea eligibilității din această perspectivă.

Or, câtă vreme un asemenea certificat sau alt document care să arate existența sau inexistența obligațiilor privind asigurările sociale și impozitele, datorate conform dispozițiilor legale privitoare la eligibilitatea solicitanților, respectiv conform Ordinului Ministrului

Finanțelor Publice nr.673/2009 pentru modificarea Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr. 752/2006, chiar declarația arătată ca falsă fiind cea de eligibilitate, contemporan acesteia sau imediat anterior nu a existat, ci dovada privind existența unor datorii (nu conformă ordinului la care și Ministerul Public a făcut referire) a fost eliberată la data 22.03.2013, nu se poate reține în sarcina inculpatului că a declarat necorespunzător adevărului, adevăr care putea fi atestat de certificatul de atestare fiscală, în conformitate cu dispozițiile speciale ale legii.

Instanța de fond a avut deopotrivă în vedere, în raport de documentele depuse de inculpat la autoritatea contractantă, în original, așa cum sunt ele atașate în *vol. 17 d.u.p.*, că la data de 28.04.2009, a fost întocmit Raportul privind verificarea evidenței contabile și certificarea Bilanțului Contabil din data de 31.12.2008 al UGIR-1903, care a concluzionat că documentele din contabilitatea UGIR-1903- bilanț contabil, contul rezultatului exercițiului și anexele la bilanț-, aferente anului 2008, sunt întocmite în conformitate cu prevederile legale și reflectă, în mod corect, în aspectele semnificative, poziția financiară a asociației și că astfel UGIR 1903 nu înregistrează datorii restante la bugetul de stat. Raportul la care și Ministerul Public la care a făcut referire în cuprinsul rechizitoriului nu a fost contestat de acuzare, nici sub aspectul condițiilor de formă și nici de conținut, astfel că mai mult nu se poate reține că declarația nr.542 a fost dată de inculpat având în vedere documente care să ateste contrariul.

Această împrejurare a fost apreciată în primă instanță ca fiind importantă, avându-se în vedere că așa cum prevedeau dispozițiile Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.673/2009 pentru modificarea Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.752/2006, pentru ca o persoană juridică sau fizică să poată obține fonduri externe nerambursabile era necesar ca obligațiile fiscale să nu depășească 1/6 din totalul datoriilor din ultimele 12 luni.

De altfel, chiar Ministerul Public a arătat, cu referire la documentele contabile –fiscale, doveditoare în vederea obținerii de fonduri europene, că era necesar bilanțul contabil care să fie copia exemplarului depus la organul fiscal în raza căruia organizația funcționa și trebuia să aibă vizibil numărul de înregistrare și antetul cu datele de identificare complete, dar și adeverință eliberată de Administrația Financiară Teritorială (eliberată în conformitate cu Ordinul MEF nr.752 din 01.05.2006 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice și fizice, a certificatului de obligații bugetare, precum și a modelului și conținutului acestora) care să ateste că organizația solicitantă și-a îndeplinit obligațiile de plată a contribuțiilor la asigurările sociale, a contribuțiilor pentru fondul de asigurări pentru șomaj și pentru fondul asigurărilor de sănătate, conform prevederilor legale în vigoare.

Pe cale de consecință, declarațiile anumitor persoane, audiate în calitate de martor, care au arătat generic că UGIR 1903 avea datorii și astfel nu putea accesa fonduri nerambursabile externe, în raport de situația documentației contabile și fiscale a solicitantului, în condițiile în care existența sau inexistența obligațiilor fiscale drept condiție de eligibilitate a aprobării unei cereri de finanțare se analizează în raport de documente cu caracter fiscal și contabil nu pot dovedi acuzația privind stabilirea existenței acestora la data de 28.07.2009 și astfel că inculpatul se face vinovat de formularea de declarații false.

Dincolo de împrejurarea inexistenței faptei motivat de inexistența unei dovezi contemporane declarației arătate ca falsă, instanța a reținut că din actele și lucrările cauzei nu rezultă nicio faptă și împrejurare care să dovedească, în raport de condiția de eligibilitate privind necesitatea „îndeplinirii obligațiilor la asigurările sociale și impozite”, că inculpatul Corăci Ioan Cezar sau altă persoană implicată în proiect ar fi plăsmuit prin contrafacerea scrierii sau a subscrierii sau prin alterarea în orice mod a documentelor solicitate de autoritatea contractantă pentru aprobarea cererii de finanțare și semnarea contractului de finanțare, cu consecința obținerii prefinanțării în quantum quantum de 1.573.026,94 lei. De asemenea, din actele și lucrările cauzei nu a rezultat nici că inculpatul sau altă persoană ar fi alterat în vreun fel documentele contabile ori cele depuse la organele fiscale, în raport desigur de care se stabilește existența sau inexistența creanțelor datorate bugetelor de stat și locale.

Împrejurarea că pe parcursul derulării procedurilor privind obținerea prefinanțării în cadrul proiectului Quality Match au fost depuse mai multe documente de atestare fiscală, parte dintre acestea dovedind inexistența unor obligații fiscale la data emiterii, parte existența unor obligații fiscale, analizate de autoritatea contractantă, nu poate avea semnificație probatorie retroactivă, în raport de Declarația nr.542/28.07.2009.

Din această perspectivă, contrar celor arătate de Ministerul Public, instanța de fond a reținut că folosirea declarației nr.542/28.07.2009 trebuie să aibă ca urmare inducerea în eroare a autorității competente să decidă asupra eligibilității unui proiect cu fonduri externe nerambursabile și astfel să acorde fonduri bănești din bugetele comunitare însă, așa cum rezultă din probele administrate în cauză, la data de 15.06.2010, anterior semnării contractului de finanțare și acordării prefinanțării, autoritatea contractantă a fost sesizată-*fila 110 vol. 17 d.u.p.*- cu privire la împrejurarea că managerul de proiect este fiica reprezentantului UGIR-1903 și totodată că solicitantul are datorii la bugetul de stat. Că autoritatea contractantă a avut în vedere împrejurările semnalate drept nereguli, atât cu privire la existența unor datorii cât și cu privire la situația managerului de proiect și a reprezentantului solicitantului, în relația tată-fiică, și că s-au efectuat verificări în acest sens, a rezultat din mențiunile făcute de martorul Botezatu Mihai în cuprinsul fișei de însoțire a Contractului de finanțare care poartă deciziile ofițerilor de contractare, la rubrica comentarii-*fila 2 vol. 17 d.u.p.* De asemenea, că autoritatea contractantă nu a fost indusă în eroare la acordarea prefinanțării, de care depinde tipicitatea infracțiunii, și a analizat atât ipoteza existenței conflictului de interese cât și situația datoriilor solicitantului, a rezultat și din declarațiile unuia dintre ofițerii de contractare, directorul Direcției Contractare AMPOSDRU, martorul Botezatu Mihai Alexandru, din cuprinsul cărora reține că se ocupa de evaluarea proiectelor depuse de beneficiar și, totodată, de partea de contractare a acestor proiecte. A arătat că în cadrul evaluării se verificau toate documentele din dosar de la existența instituției beneficiare până la atribuțiile prevăzute în CV-urile persoanelor ce ar fi urmat să lucreze în proiect. Cu privire la partea de evaluare, a arătat că o companie de consultanță efectua o evaluare primară, care avea loc anterior momentului în care se decidea cu privire la finanțarea proiectului, ulterior evaluarea efectuată de AMPOSDRU având loc în perioada de contractare. Pe partea de contractare, evaluarea documentației era făcută inițial de casa de avocatură Bostină și Asociații și, ulterior, și de AMPOSDRU, inițial prin direcția condusă de acesta și, ulterior, de direcția juridică și alte evaluări ierarhice până la directorul general al AMPOSDRU care semna contractul de finanțare. Despre proiectul Quality Match, martorul a arătat că *știe că fuseseră făcute mai multe sesizări*, în raport de care inițial proiectul a fost suspendat la contractare și a solicitat clarificări relativ la documentele care nu erau în ordine, parcă la situația financiară. A arătat martorul că după câteva luni, trecuse deja vara, a primit la dosar un extras de la Registrul Comerțului parcă și un certificat de atestare fiscală sau ceva de la A.N.A.F., fără însă a preciza cu exactitate cine era desemnat reprezentant, în orice caz cel care semnase documentele de contractare. În acea perioadă, a arătat martorul, AMPOSDRU avea asistență tehnică de la „Boștină și Asociații”, apoi, după serviciul contractare, dosarul trecea pe la departamentul economic, juridic și apoi dosarul a fost preluat în instrumentare la Brăila. În legătură cu proiectul al cărei beneficiar a fost UGIR-1903, a arătat martorul, a făcut niște obiecțiuni pe fișa de însoțire, moment în care dosarul nu putea trece mai departe. Astfel, acesta se întorcea la asistența tehnică și la toate celelalte compartimente pentru remediere. Ulterior, martorul verifica dacă se remediaseră aspectele. A mai arătat martorul că reține că, parcă, era la acest proiect și o situație cu fiica unuia dintre aplicanți, în sensul că dorea să fie reprezentant legal sau ceva asemănător. În orice caz, după formularea de obiecțiuni, dosarul relua procedura și, după remedierea neconcordanțelor constatate, se efectua o nouă verificare. În opinia sa, a arătat martorul, doar în cazul în care erau documente falsificate ar fi putut trece neobservate neregulile, documente pe care nu aveau cum să le verifice. Deopotrivă, martorul a mai precizat în raport de împrejurarea dacă AMPOSDRU mai solicita noi documente financiare, pentru serviciul contractare, sau se mergea pe documentele de la data depunerii

cererii, că un audit al Curții de Conturi îi obliga să aibă certificate de atestare fiscală valabile la data semnării contractului. Reține că la acest proiect a fost o problemă în sensul că existau datorii la buget mai mari decât prevedea ghidul solicitantului, astfel că mai mult ca sigur s-au solicitat clarificări. De asemenea, la întrebarea dacă au mai existat situații în care beneficiarii au mai depus documente în care figurau inițial cu datorii la bugetul de stat, martorul a răspuns în sens afirmativ, cu referire în special la firmele mari. Martorul a declarat că după toate documentele depuse de UGIR-1903, la solcitatea AMPSODRU, *acestea au fost considerate conforme de serviciul de contractare.*

Așadar, în evaluarea condițiilor pentru acordarea finanțării și aprobării prefinanțării în cuantumul acordat, avute în vedere de autoritatea contractantă, de la momentul depunerii cererii de finanțare 18.07.2009 și până la acordarea prefinanțării 02.03.2011, au privit inclusiv împrejurările referitoare la aprecierea asupra existenței conflictului de interese și existența datoriilor incompatibile cu acordarea fondurilor externe nerambursabile.

În această ordine de idei, instanța de fond a analizat și acuzația privind declararea necorespunzătoare adevărului în declarația nr.542/28.07.2009 privind existența conflictului de interese.

În acest sens, instanța a avut în vedere că în declarația nr.542/28.07.2009, inculpatul Corâci Ioan Cezar a declarat, între altele, că UGIR-1903 „nu se află în niciuna din situațiile prevăzute de art. 93 alin(1), art. 94 și art. 96 (2) (a) din Regulamentul nr. 1605/2002..., respectiv: conflict de interese”.

Potrivit art.93 alin.(1) din Regulamentul CE nr.1605/2002, „sunt excluși de la participarea la procedurile de achiziții publice candidații sau ofertanții care:a) se află în stare de faliment sau fac obiectul unei proceduri de lichidare sau de administrare judiciară, au încheiate concordate, și-au suspendat activitatea economică sau fac obiectul unei proceduri în urma acestor situații sau se află în situații similare în urma unei proceduri de aceeași natură prevăzute de legislația sau de reglementările naționale;b) au fost condamnați printr-o hotărâre cu valoarea de res judicata pentru un delict legat de conduita lor profesională;c) au comis în conduita lor profesională greșeli grave, demonstrate prin orice mijloace pe care autoritatea contractantă le poate justifica;d) nu și-au îndeplinit obligațiile de plată a contribuțiilor la fondul asigurărilor sociale sau de achitare a impozitelor în conformitate cu prevederile legale ale țării în care sunt stabiliți sau ale țării autorității contractante sau ale țării unde se execută contractul;e) au fost condamnați printr-o hotărâre cu valoarea de res judicata pentru fraudă, corupție, participare la o organizație criminală sau la orice alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale Comunităților;f) li se aplică în prezent o sancțiune administrativă menționată la art.96, alin.1. Primul paragraf, literele a) – d) nu se aplică în cazul achiziției de bunuri în condiții deosebit de avantajoase fie de la un furnizor care își lichidează activitatea definitiv, fie de la administratori judiciari sau lichidatori în cazul unui faliment, prin intermediul unui concordat judiciar sau printr-o procedură similară, prevăzută de legislația națională.”

Conform prevederilor art.94 din Regulamentul CE nr.1605/2002, „nu se atribuie contracte candidaților sau ofertanților care, în timpul procedurii de achiziții publice aferente prezentului contract:a) se găsesc în situație de conflict de interese;b) se fac vinovați de declarații false în furnizarea informațiilor solicitate de autoritatea contractantă, ca o condiție de participare la procedura de achiziții publice sau nu au furnizat aceste informații;c) se află într-una din situațiile de excludere de la procedura de achiziții publice menționate la art. 93, alin. 1”.

De asemenea, conform art.96 din același act normativ,, (1) Autoritatea contractantă poate impune sancțiuni administrative sau financiare:a) candidaților sau ofertanților aflați în cazurile menționate la art.94, lit.b); b) contractanților în cazul cărora s-a constatat o încălcare gravă a obligațiilor ce le revin în temeiul contractelor finanțate de la buget.Cu toate acestea, mai întâi, autoritatea contractantă trebuie să ofere întotdeauna persoanei respective posibilitatea de a prezenta propriile observații. (2) Sancțiunile menționate la alin.

(1) sunt proporționale cu importanța contractului și cu gravitatea abaterii, și pot consta în: a) excluderea candidatului sau a ofertantului sau a contractantului în cauză de la contracte sau granturi finanțate de la buget, pe o perioadă maximă de zece ani și/sau b) plata unor sancțiuni financiare de către candidat sau ofertant sau contractant, în limita valorii contractului în cauză.”

Conform art.11 ind.1 din Contractul de finanțare, ”(1) **Reprezintă conflict de interese orice situație care împiedică părțile contractante de a avea o atitudine profesionistă, obiectivă și imparțială, sau care le împiedică să execute activitățile prevăzute în prezentul Contract într-o manieră profesionistă, obiectivă și imparțială, din motive referitoare la familie, viață personală, afinități politice sau naționale, interese economice sau orice alte interese. Interesele anterior menționate includ orice avantaj pentru persoana în cauză, soțul/soția, rude sau afini, până la gradul 4 inclusiv.** (2) **Părțile contractante se obligă să întreprindă toate diligențele necesare pentru a evita orice conflict de interese și să se informeze reciproc, cu celeritate, în legătură cu orice situație care dă naștere sau este posibil să dea naștere unui astfel de conflict.** (3) **Dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2) ale prezentului articol se aplică partenerilor, subcontractanților, angajaților Beneficiarului, precum și angajaților AMPOSDRU/OIRPOSDRU delegat, după caz implicați în realizarea prevederilor prezentului Contract.** (4) **OIRPOSDRU delegat/AMPOSDRU își rezervă dreptul de a verifica dacă măsurile luate de Beneficiar sunt potrivite și are dreptul de a solicita Beneficiarului să ia măsuri suplimentare, dacă este necesar, pentru evitarea conflictului de interese, sau de a rezilia contractul de plin drept, fără punere în întârziere, fără intervenția unui tribunal arbitral/unei instanțe judecătorești și fără îndeplinirea altor formalități, cu excepția transmiterii către Beneficiar a unei simple informări cu privire la rezilierea Contractului, în cazul identificării unui conflict de interese sau unei incompatibilități.”**

În acuzația formulată, Ministerul Public a arătat că potrivit, „documentelor aflate la dosarul cauzei, a rezultat că managerul de proiect, respectiv inculpata Luțu Corăci Liliana Maria este fiica cea mare a inculpatului Corăci Ioan Cezar, președintele UGIR-1903. Din cuprinsul actelor justificative depuse la Cererea de Rambursare Cheltuieli nr.1 (vol.40), aceasta a lucrat în proiect un număr de 4 luni, fiind angajată în funcția de manager de proiect și salarizată la nivelul unui expert pe termen lung, grad A, cu o experiență în domeniu de 6 ani (conform Listei experților ce compun echipa de implementare a proiectului) -vol. 40, filele 6–8. Angajarea acesteia în proiect a fost realizată în baza contractului individual de muncă nr.8317/II/W din 16.12.2010- vol.3, filele 183–185, semnat pentru angajator de către reprezentantul UGIR-1903, președintele organizației, respectiv de către inculpatul Corăci Ioan Cezar.”

Astfel, invocând dispozițiile art.11 din Contractul de finanțare, care statuează asupra a ceea ce înseamnă conflict de interese, încheiat la data de 28.10.2010, arătând că inculpata Luțu Corăci Liliana Maria, fiica inculpatului Corăci Ioan Cezar, în baza contractului individual de muncă încheiat la data de 16.12.2010, a fost angajata beneficiarului, în funcția de manager de proiect, Ministerul Public a susținut că astfel la data de 28.07.2009 inculpatul Corăci Ioan Cezar, în calitate de reprezentant al beneficiarului, a atestat în fals prin declarația 542 că nu se află în conflict de interese.

În această ordine de idei, instanța de fond a analizat dacă la data de 28.07.2009, când a formulat pe proprie răspundere declarația 542, exista conflict de interese în privința beneficiarului UGIR-1903, în raport desigur de dispozițiile invocate de Ministerul Public, art.11 ind.1 din Contractul de finanțare și de dispozițiile art.93 alin.(1), art.94 și art.96 (2) (a) din Regulamentul nr.1605/2002.

Astfel, din conținutul alin.1 și 2 ale art.11 ind.1, rezultă fără putere de tăgadă că părțile contractante, autoritate contractantă-beneficiar, se află în conflict de interese, atunci când există orice situație care le împiedică de a avea o atitudine profesionistă, obiectivă și imparțială, sau care le împiedică să execute activitățile prevăzute în prezentul Contract într-o

manieră profesionistă, obiectivă și imparțială, din motive referitoare la familie, viață personală, afinități politice sau naționale, interese economice sau orice alte interese. Interesele anterior menționate includ orice avantaj pentru persoana în cauză, soțul/soția, rude sau afini, până la gradul 4 inclusiv. În continuare, alin.3 al aceluiași articol statuează că dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2) se aplică partenerilor, subcontractanților, **angajaților Beneficiarului**, precum și angajaților AMPOSDRU/OIRPOSDRU delegat, după caz implicați în realizarea prevederilor prezentului Contract.

Tribunalul a opinat că textul articolului 11 ind.1 din Contractul de finanțare este susceptibil de două interpretări ale alin.3, respectiv, fie că se aplică și partenerilor, subcontractanților beneficiarului și angajaților autorității contractante, implicați în realizarea prevederilor contractului, dar doar prin raportare la părțile contractante, fie că se aplică fără distincție, chiar cu privire la doar la una dintre părțile contractante.

În prima interpretare, fapta nu ar fi existat, avându-se în vedere că din actele și lucrările cauzei nu a rezultat nicio împrejurare referitoare la un conflict de interese între beneficiar și autoritatea contractantă.

În a doua interpretare, însușită și invocată de Ministerul Public, Tribunalul a considerat, de asemenea, că *fapta nu exista la data de 28.07.2009, având în vedere că inculpata Luțu Corăci Liliana Maria, la data formulării declarației nr.542 nu avea nici calitatea de partener, nici de subcontractant, nici de angajat al beneficiarului UGIR 1903 și nici nu era angajată a autorității contractante.*

Pe cale de consecință, chiar în interpretarea Ministerului Public, în raport de acuzația formulată, având în vedere că inculpata a avut calitatea de angajat al beneficiarului doar începând cu data de 16.12.2010, iar la data de 28.07.2009, aceasta nu se afla în niciuna din situațiile privind conflictul de interese statuate de art.11 ind.1 din Contract, inculpatul nu a atestat din această perspectivă nicio situație necorespunzătoare adevărului.

A aprecia altfel, ar însemna a considera că declarația privea și situațiile viitoare, ipotetice, a căror existență depindea doar de încheierea unor raporturi juridice civile contractuale viitoare, situații care nu au fost menționate în cuprinsul declarației arătate ca falsă. De altfel, chiar Ministerul Public face referire în susținerea acuzațiilor privind falsul atestat la data de 28.07.2009, la împrejurările privind efectele pe care le-a produs încheierea contractului la data de 16.12.2010, pentru funcția de manager de proiect, cu referire la sumele încasate în această calitate și la raporturile generate referitor la alți experți din proiect, aspecte care în opinia instanței nu pot da efecte retroactive, în raport de sensul dispozițiilor art. 326 C.pen. și art. 292 C.pen. de la 1968.

Pe de altă parte, și dacă s-ar interpreta în mod extensiv faptele și s-ar concluziona că, independent de dobândirea calității de angajat al beneficiarului la peste 1 an și 4 luni, beneficiarul UGIR se afla în conflict de interese la data de 28.07.2009, motivat de împrejurarea că inculpatul Corăci Ioan Cezar era reprezentantul beneficiarului, iar inculpata Luțu Corăci Liliana Maria era menționată manager de proiect (sau cum a susținut Ministerul Public, și-a depus CV-ul la data de 23.11.2009), instanța a considerat că fapta nu este tipică, având în vedere că, așa cum a arătat anterior, practica instanțelor judecătorești a statuat că pentru a reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei este necesar ca autoritatea contractantă să fie indusă în eroare de beneficiar, prin depunerea unor documente sau declarații false, inexacte sau incomplete. Or, în cauză, pe lângă împrejurarea că cele două persoane pretins aflate în conflict de interese aveau același nume, aspect care făcea puțin probabilă neobservarea acestei împrejurări, așa cum s-a arătat anterior, reprezentanții autorității contractante au fost atenționați cu privire la situația celor doi inculpați și, cu toate acestea, după verificări, într-o echipă multidisciplinară de ofițeri de contractare, în privința cărora nu s-a identificat nicio acuzație motivată pe conivența între aceștia și inculpați ori alte împrejurări din care să rezulte că și-au exercitat atribuțiile de serviciu cu încălcarea legii, au apreciat că se impune semnarea contractului de finanțare și acordarea prefinanțării. Sub acest aspect, contrar celor reținute de Ministerul Public, cu ocazia formulării concluziilor pe fondul

cauzei, invocând Decizia nr.1380/12.11.2014 a Curții de Apel București (pe care instanța a identificat-o ca fiind în fapt Decizia nr.1412/12.11.2014 a Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr.23748/302/2014, singura pronunțată la data și de instanța menționată, în materia art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000), instanța a reținut tocmai că decizia invocată a interpretat că faptele care constituie obiectul judecății sunt unele de rezultat, constituie o variantă atipică a infracțiunii de înșelăciune în convenții și „*trebuie să aibă ca urmare inducerea în eroare a autorității competente să decidă asupra eligibilității unui proiect comunitar și să acorde fonduri bănești din bugetele comunitare*”).

A mai arătat prima instanță că și dacă s-ar interpreta că fapta este tipică, din perspectiva analizată anterior, și s-ar depăși împrejurarea că inculpata nu avea calitatea de angajat al beneficiarului la data depunerii declarației pretins false, dar și împrejurarea că autoritatea contractantă a fost informată asupra neregulilor, inclusiv a celor care au făcut obiectul declarației nr.542, probele administrate în cauză nu dovedesc latura subiectivă a infracțiunii, intenția inculpatului de a declara că nu se află în conflict de interese.

Pe lângă împrejurarea că, în raport de această acuzație, Ministerul Public nu a arătat, dincolo de fapta *per se*, care sunt argumentele care dovedesc intenția inculpatului la săvârșirea faptei de declarare necorespunzătoare adevărului cu referire la conflictul de interese.

Cu toate acestea, instanța reține că, un prim element, în dovedirea lipsei intenției inculpatului de a săvârși un fals, în raport de acuzația privitoare la conflictul de interese, este dat de împrejurarea că în cuprinsul cererii de finanțare, ambii inculpați poartă același nume. Or, dacă ar fi intenționat să ascundă împrejurarea care generează analiza unui potențial conflict de interese, inculpații aveau chiar o variantă obiectivă, de necontestat, respectiv, să convină și să acționeze- inculpata să păstreze doar numele purtat după căsătorie.

Dincolo de această teză, instanța de fond reține că apărarea inculpatului potrivit căreia la data de 28.07.2009 a interpretat dispozițiile art.11 ind.1 din Contract, în sensul că se aplică, inclusiv alin.3, doar în raport de părțile contractante, este pertinentă.

În acest sens, analizând legislația în materia conflictului de interese, desigur și prin raportare la infracțiunea prevăzută de art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, dar și practica instanțelor judecătorești, în materie, instanța a reținut că la momentul formulării declarației pretins false, atât legislația cât și practica judiciară în materia obținerii de fonduri externe nerambursabile erau într-o fază incipientă. Astfel, odată cu promulgarea O.U.G. nr.66/2011, începând cu anul 2011, legiuitorul a început să se preocupe de a formula o reglementare *în scopul prevenirii, constatării și sancționării neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora*, cu secțiune specifică privitoare la regulile în materia conflictului de interese în obținerea și utilizarea fondurilor europene, art.10-17. Cu toate acestea, lecturând cuprinsul art.10-17 al O.U.G. nr.66/2011, se poate observa că reglementarea menționată analizează conflictul de interese în materia obținerii și utilizării fondurilor europene, doar prin prisma părților contractante și reprezentanților/angajaților acestora, însă doar în raporturile dintre părțile contractante, iar nu în raport de reprezentanții/angajații fiecărei părți.

Deopotrivă, instanța de fond a reținut că la nivelul anului 2009, jurisprudența privind eventuale neregularități în materia fraudei cu fonduri europene era aproape inexistentă, motivat de împrejurarea că România se afla în faza incipientă postaderare în materia accesării fondurilor externe nerambursabile.

În această ordine de idei, reținând că, în măsura în care la data completării și prezentării declarației nr.542, 28.07.2009, UGIR 1903 s-ar fi aflat în conflict de interese, independent de împrejurarea că inculpata Luțu Corăci Liliana Maria nu avea calitatea de angajat al beneficiarului, iar interpretarea dispozițiilor art.11 ind.1 din Contract ar fi aceea reținută de Ministerul Public, Tribunalul a considerat că probele prezentate de Ministerul Public nu conduc, dincolo de orice dubiu, la aprecierea că inculpatul Corăci Ioan Cezar a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege atunci când a declarat că UGIR 1903 nu se află în conflict de interese.

Dincolo de cele reținute, privind inexistența corespondenței acuzațiilor formulate cu actele și lucrările cauzei, instanța a arătat că acuzarea face în mod constant confuzie între ceea ce presupun faptele de prezentarea sau folosirea de documente false, inexacte sau incorecte și analiza condițiilor prevăzute de lege pentru obținerea finanțării proiectelor cuprinse în cererea de finanțare, așa cum sunt descrise în ghidul solicitantului și reținute anterior. În concret, din cuprinsul rechizitoriului rezultă că Ministerul Public descrie preponderent împrejurări ce țin de criteriile de eligibilitate ale proiectului, mai exact, care anume condiții trebuiau întrunit pentru aprobarea proiectului și pe care organizația patronală reprezentată de inculpat, în viziunea acuzării, nu le-a întrunit.

În atare condiții, instanța de fond a subliniat că pentru eventualitatea neîndeplinirii cumulative a condițiilor de eligibilitate la depunerea unei cereri de finanțare, sancțiunea care intervine este respingerea cererii, iar nu închisoarea de la 2 la 7 ani, care poate fi aplicată dacă se arată și dovedește că au fost prezentate/folosite documente sau declarații false/incomplete/inexacte, prin care să fi indus în eroare autoritatea contractantă și pe care astfel să o fi determinat să ofere în mod injust finanțarea unui proiect cu fonduri europene.

În această ordine de idei, instanța a reținut că împrejurările pentru care Ministerul Public a arătat că a fost oferită în mod injust prefinanțare proiectului Quality Match au fost cunoscute în integralitate de autoritatea contractantă, așa cum a rezultat din actele de urmărire penală, având în vedere că după depunerea unor reclamații, semnarea contractului de finanțare a fost temporizată, iar după verificările necesare s-a decis că se impune acordarea finanțării.

Or, reale și probate de ar fi fost acuzațiile formulate împotriva inculpatului Corâci Ioan Cezar, câtă vreme, pe de o parte, infracțiunea prevăzută de art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, ca specie a infracțiunii de înșelăciune, presupune sine qua non ca autoritatea contractantă să nu fi cunoscut caracterul pretins fals/inexact/incomplet, iar pe de altă parte nici nu s-a identificat vreo acuzație de abuz în serviciu/corupție în sarcina reprezentaților autorității contractante, acestea nu erau tipice.

Așa cum a iterat și anterior și cum s-a reținut unanim în jurisprudența națională, inclusiv cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a statuat, cu titlu obligatoriu, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.18¹ alin.(1) din Legea nr.78/2000, instanța a reținut că "din modul de incriminare a faptei de obținere pe nedrept de fonduri europene rezultă că această faptă penală reprezintă *o formă atipică a infracțiunii de înșelăciune*" (Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, Decizia nr.4 din 4 aprilie 2016). Din această perspectivă, instanța supremă a statuat că ceea ce protejează norma de incriminare din art.18 ind.1 alin.(1) din Legea nr.78/2000 vizează relațiile sociale referitoare la încrederea publică în autenticitatea, veridicitatea, exactitatea sau caracterul complet ale documentelor ori declarațiilor folosite sau prezentate în vederea obținerii de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene. Or, numeroasele considerente ale Ministerului Public, din cuprinsul rechizitoriului, care privesc aspecte ce țin de verificarea condițiilor de eligibilitate a proiectului, nu suplinesc descrierea și dovedirea unor fapte privind folosirea sau prezentarea de documente false, inexacte sau incomplete autorității contractante.

Așadar, Tribunalul a reținut că înfăptuirea justiției penale *cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă* (faptele supuse judecății). Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că adevărul – infracțiunile deduse spre soluționare instanței – este, fără echivoc, cel pe care îl înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

În speță, judecătorul cauzei pe fond a apreciat că probele administrate în cursul urmăririi penale și în cursul judecății, susținerile Ministerului Public în cuprinsul actului de sesizare și în ordonanța de remediere, dar și cu ocazia formulării concluziilor pe fondul cauzei au condus la concluzia că faptele de care este acuzat inculpatul Corâci Ioan Cezar, în integralitatea lor, nu există.

În continuare, analizând acuzațiile formulate împotriva **inculpatei Luțu Corâci Liliana Maria**, de complicitate la infracțiunea de care a fost acuzat inculpatul Corâci Ioan Cezar, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că, *-începând cu luna mai 2009, în calitate de manager de proiect, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR în obținerea finanțării nerambursabile în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, prin întocmirea mai multor documente necesare aprobării proiectului (cererea de finanțare - depusă la data de 18.07.2009, proiectul - 18.07.2009, lista de experți - depusă în mai multe etape arătate mai sus), documente cu un conținut nereal, fără a verifica îndeplinirea de către organizația patronală a condițiilor de finanțare (atribuție a managerului de proiect), primindu-se, la data de 02.03.2011, o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei-*, în raport de soluția pronunțată față de pretinsul autor al faptelor, de achitare, motivat de împrejurarea că faptele nu există, instanța de fond a considerat că aceeași soluție se impune fără putere de tăgadă și în privința inculpatei, nefiind de conceput o complicitate la o faptă inexistentă.

Cu toate acestea, examinând conținutul acuzației formulate împotriva inculpatei Luțu Corâci Liliana Maria, instanța a reținut că situația de fapt din cauză arată cert că în perioada scrierii cererii de finanțare, inculpata nu avea calitatea de manager de proiect și astfel teza acuzării că ar fi acționat în această calitate nu are corespondent în realitatea obiectivă.

Deopotrivă, așa cum a arătat anterior, instanța nu a identificat în cuprinsul cererii de finanțare, de scrierea căreia a fost acuzată inculpata, niciun element care să ateste fapte necorespunzătoare adevărului, în sensul art.320-322 C.pen. și art.326 C.pen./288-290 C.pen. de la 1968 și 292 C.pen. de la 1968), sau lipsa ori inexactitatea vreunui element descris, reiterând că eventuala neîndeplinire a unor condiții de eligibilitate, în opinia Ministerului Public, în absența unor acțiuni prevăzute de art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, au ca efect respingerea unei cereri de finanțare, iar nu sancțiunea închisorii.

Referitor la mențiunile, cerere de finanțare, proiect, așa cum și apărarea a arătat, privesc același document.

În ceea ce privește lista de experți, așa cum a arătat anterior, probele administrate în cauză nu dovedesc că depunerea cv-urilor menționate în aceasta s-a făcut de vreunul dintre cei doi inculpați, fără știința persoanelor cărora le aparțin.

Dincolo de cele reținute anterior, și dacă s-ar aprecia altfel, instanța a considerat că probele administrate în cauză nu dovedesc dincolo de orice dubiu că cererea de finanțare a fost concepută și scrisă de inculpata Luțu Corâci Liliana Maria, aceleași probe dovedind fără putere de tăgadă că reprezentanții partenerului transnațional al beneficiarului au contribuit activ împreună cu reprezentanții beneficiarului la scrierea cererii de finanțare. Or, în măsura în care probele dovedesc că și dacă a fost implicată în scrierea cererii de finanțare înainte de a dobândi funcția de manager de proiect, aceleași probe arată că nu a fost singura persoană care a procedat la scrierea proiectului, astfel că acuzația, așa cum a fost formulată, nu corespunde realității faptice. De altfel, și reală de ar fi acuzația formulată împotriva inculpatei Luțu Corâci Liliana Maria, scrierea cererii de finanțare în contextul arătat anterior nu poate avea *per se* semnificație penală.

Față de cele ce preced, având în vedere toate aceste inadvertențe și discontinuități în privința expunerii faptelor, dar și necorespondența între faptele care constituie obiectul acuzațiilor formulate și realitatea faptelor și împrejurărilor, văzând ordinea statuată în art.16 C.pr.pen., instanța de fond a hotărât achitare inculpatului Corâci Ioan Cezar, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., iar pe inculpata Luțu-Corâci Liliana Maria sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori

declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.18¹, alin.1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen.

Pe latură civilă a respins acțiunea civilă exercitată de Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene (fost Ministerul Fondurilor Europene), ca nefondată.

Împotriva acestei sentințe au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție, apelanta-parte civilă Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și apelanta-parte responsabilă civilmente Uniunea Generală a Industriașilor din România.

1.În dezvoltarea motivelor de apel, Uniunea Generală a Industriașilor din România - UGIR 1903 a solicitat în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și a încheierii de ședință din data de 2 iulie 2019 și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului București. A precizat că prin cererea de constituire ca parte civilă depusă în fața primei instanțe, a arătat, în esență, că, urmare a faptelor săvârșite de către inculpatul Corâci care, în mod fraudulos, a angajat UGIR într-un proiect european fără a obține în prealabil aprobarea adunării generale și într-un moment în care acesta nu mai beneficia de prerogativa reprezentării legale a subscrisei, UGIR este obligată să restituie statului contravaloarea unei prefinanțări de care nu a beneficiat niciodată, fiind astfel prejudiciată.

În privința pretențiilor civile, a indicat suma de 1. 573.026,94 lei - contravaloarea prefinanțării, până la concurența căreia s-au luat măsuri de executare silită -, precum și suma de 700.452 lei, reprezentând beneficiul nerealizat de către UGIR ca urmare a faptelor inculpatului Corâci, după ce eșecul proiectului european angajat nelegal a ajuns la cunoștința membrilor confederației și a determinat retragerea multora dintre aceștia, cu consecința neplății cotizațiilor statutare periodice

Prin încheierea de ședință din data de 2 iulie 2019, Tribunalul a dispus respingerea, ca inadmisibilă, cererea de constituire ca parte civilă, „având în vedere ca persoana vătămată în cauză este persoana care deja s-a constituit parte civilă, respectiv Ministerul Fondurilor Europene”, dispoziție pe care o apreciază ca nelegală.

A apreciat că Ministerul Fondurilor Europene nu deține vreun monopol asupra calității de parte civilă, iar recunoașterea acestui statut și altor persoane nu se poate realiza pe criteriul poziției deja ocupate, cum a procedat prima instanță care nu a sesizat că, dincolo de prejudiciul reprezentând contravaloarea prefinanțării, subscrisea a solicitat constituirea de parte civilă și prin raportare la un alt prejudiciu, ce i-a fost cauzat prin aceeași faptă și sub aspectul căruia nu există vreo suprapunere cu pretențiile Ministerului Fondurilor Europene (a se vedea supra, pct. 5).

Procedând de această manieră, prima instanță a privat, practic apelanta de beneficiul unuia dintre cele două grade de jurisdicție, pronunțând o soluție care, raportat la susținerile din cuprinsul cererii de constituire de parte civilă, este nemotivată. Așa cum lesne se poate observa, în speță, fără ca să-i fie acordată șansa de a-și proba susținerile, cererea de constituire de parte civilă i-a fost respinsă ca inadmisibilă, fiindu-i încălcat, astfel, dreptul la apărare și fiindu-i negat dreptul de a-și proba pretențiile. Așa cum am anticipat, cererea sa pe latură civilă nu a făcut, deci, obiectul cercetării judecătorești.

Realizarea unei minime cercetări judecătorești asupra aspectelor invocate ar fi relevant, în primul rând, că subscrisea a fost angajată de către inculpatul Ioan Cezar Corâci în proiectul european în discuție, nu doar fără aprobarea adunării generale, ci și într-un moment în care inculpatul nu mai beneficia de calitatea de reprezentant legal al UGIR, acesta acționând, deci, în afara oricărui mandat și neavând dreptul să încheie contractul de finanțare în numele și pe seama UGIR.

A criticat soluția instanței de fond și sub aspectul modului de soluționare a laturii penale, deoarece analiza efectuată de prima instanță a ignorat un aspect esențial al acuzației,

lăsându-l necercetat. Într-adevăr, obiectul acuzației, așa cum acesta rezultă inclusiv din încheierea din data de 12 aprilie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București, vizează fapta domnului Ioan Cezar Corâci, care „fără a avea acordul Adunării Generale Ordinare a UGIR 1903 și cu încălcarea prevederilor statutare, a depus cererea de finanțare”.

Conform primei instanțe, care face referire la jurisprudența și doctrina aplicabile, infracțiunea incriminată de art. 181 din Legea nr. 78/2000 este o variantă specială a infracțiunii de înșelăciune și presupune, așadar, inducerea în eroare a autorității contractante, latura sa obiectivă realizându-se inclusiv „atunci când, cu știință, se omite furnizarea unor date cerute de lege, care dacă ar fi cunoscute ar conduce la neacordarea fondurilor” (a se vedea, sentința apelată, p. 26).

Deși surprinde corect esența incriminării, Tribunalul, cercetând cererea de finanțare ca document inexact și incomplet, apreciază în mod inconsecvent că nu au existat încălcări care să se obiectiveze în conținutul acelei cereri, arătând că domnul Ioan Cezar Corâci nu ar fi declarat nicăieri că „organizația pe care o reprezenta poate desfășura activitățile din proiect”.

Aprecierea Tribunalului este greșită întrucât simpla semnare a cererii de finanțare are valoarea angajamentului juridic pe care reprezentantul legal al entității în cauză și-l asumă, a acelei entități de a desfășura activitățile la care se obligă; dacă din statutul entității lipsesc activitățile respective, înseamnă că entitatea nu are abilitarea statutară și legală de a și le asuma; prin urmare, semnând cererea de finanțare, reprezentantul induce în eroare autoritatea contractantă cu privire la aceste aspecte; posibilitatea ca alte activități să fie adăugate ulterior celor statutare este irelevantă în această situație, întrucât, așa cum în mod judicios arată prima instanță, aprecierea tipicității faptei trebuie realizată raportat la contextul normativ și factual al săvârșirii sale, înlăturându-se situațiile viitoare, ipotetice, a căror existență depindea de încheierea unor raporturi juridice viitoare; că reprezentantul legal însuși are abilitarea legală de a semna cererea de finanțare în numele entității reprezentate și de a o obliga din punct de vedere juridic în mod valabil; or, la data semnării cererii de finanțare, domnul Corâci nu beneficia de aprobarea adunării generale ordinare a UGIR, singurul organ statutar competent să decidă în chestiuni care angajează patrimoniul confederației în orice fel; de altfel, mandatul său de președinte expirase la data la care a fost semnat contractul de finanțare, așa cum am arătat anterior.

Lipsa activităților respective din lista celor statutare, lipsa aprobării acestui proiect de către adunarea generală a UGIR și lipsa calității de reprezentant a inculpatului Corâci sunt vicii care ar fi determinat autoritatea contractantă să nu permită contractarea și să nu acorde fondurile. Ele constituie informații omise cu știință în cadrul procedurilor prelabile acordării fondurilor.

Din această perspectivă, a apreciat că elementele constitutive ale faptei sunt întrunite în speță și prin raportare la celelalte elemente ale acuzației.

2. Apelantul MINISTERUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR EUROPENE (cu denumirea anterioară Ministerul Fondurilor Europene) a solicitat desființarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri judecătorești, arătând că prin reținerea prevederilor art. 16 alin. (1) lit.a din Codul de Procedură Penală, instanța de fond a dispus achitarea celor doi inculpați și, pe cale de consecință, a respins acțiunea civilă exercitată în procesul penal. A precizat că soluția pronunțată pe latura penală a influențat soluția pronunțată pe latura civilă, apelul declarat vizează ipoteza în care, prin soluționarea apelurilor formulate în prezenta cauză de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și partea responsabilă civilmente, Uniunea Generală a Industriașilor din România - UGIR 1903, soluția pronunțată pe latura penală va fi desființată, în urma rejudecării cauzei de către instanța de control judiciar, impunându-se admiterea acțiunii civile.

3. Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție a criticat soluția instanței de fond pentru greșita achitare a inculpaților **CORĂCI IOAN CEZAR și LUȚU - CORĂCI LILIANA MARIA pentru infracțiunea de folosirea sau**

prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art. 18¹, alin. 1 din Legea 78/2000 modificată prin Legea 187/2012, cu aplic. art. 5 din noul Cod pen.

A rezumat situația de fapt reținută în actul de inculpare, așa cum a fost aceasta completată prin ordonanța procurorului din 21.12.2018 care s-a conformat celor dispuse prin Încheierea din data de 17.12.2018 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București - Secția I-a Penală în dosarul cu nr. 22187/3/2018/al.

Un prim aspect important în ansamblul datelor cauzei este reprezentat de modul de sesizare, de faptul că, începând cu data de 01.08.2011, la Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției au fost înregistrate un număr de 47 (patruzeci și șapte) de plângeri penale din partea unor membri ai organizației patronale „Uniunea Generală a Industriașilor din România 1903 - UGIR-1903” prin care se reclamă mai multe nereguli referitoare atât la activitatea organizației patronale în general, cât și la accesarea și derularea de către această organizație a unor proiecte finanțate prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, în sensul că, *pentru obținerea finanțării nerambursabile au fost consemnate date nereale, au fost făcute declarații neconforme cu realitatea și că proiectul a fost aprobat ca urmare a influenței exercitate de anumite persoane din conducerea organizației.*

Instanța de fond, raportându-se doar la Declarația 541 (fără a o corobora cu Declarația 540- de conformitate) a considerat că inculpatul nu a făcut declarații nereale în condițiile în care **doar s-a angajat să furnizeze contribuția proprie** și nu ar fi declarat că are și potența financiară în acest scop, însă, interpretarea făcută de instanță în favoarea inculpatului, nu poate fi validă dacă avem în vedere scopul pentru care această declarație este formulată și faptul că inculpatul nu se obliga să identifice aceste resurse financiare ci trebuia să garanteze astfel că acestea există, pentru acordarea prefinanțării și implementarea proiectului.

Inexistența aprobării Adunării Generale Ordinare pentru cofinanțarea proiectului „QualityMatch - Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” rezultă și din cuprinsul Referatului de Necesitate nr. 1 din data de 10.01.2011 întocmit în cadrul derulării proiectului (voi. 14, filele 80-81).

Prin urmare, se constată că această cofinanțare - condiție de eligibilitate nu fusese adusă la cunoștința conducerii organizației patronale, nu fusese aprobată în nicio Adunare Generală Ordinară și nici nu putea, conform datelor financiare, să fie suportată de UGIR-1903, organizația fiind în pierdere atât în anul 2007, cât și în anul 2008.

Instanța și-a însușit apărarea inculpatului (inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR a declarat la data de 12.06.2017 -voi. 2, filele 134-143- că, în conformitate cu statutul UGIR-1903, activitatea administrativ-financiară era exclusiv în sarcina directorului general executiv, ales de Adunarea Generală,) omițând însă din analiza acestor date, calitatea (de președinte a) inculpatului și prevederile Statutului, cea care îi conferea dreptul și obligația de a cunoaște situația financiară a organizației, mai ales în contextul solicitării formulate în numele acesteia.

Cu privire la afirmația inculpatului CORĂCI IOAN CEZAR că "președintele are exclusiv atribuția de reprezentare", aceasta este contrazisă de chiar Statutul UGIR-1903 (voi. 17, filele 133-151) care în art. 63 prevede că: "Atribuțiile Președintelui sunt:... c) Urmărește buna funcționare a mecanismului decizional, executiv, de control și consultativ al UGIR-1903". Totodată, art. 95 din același statut preciza că "actele care angajează confederația sunt semnate de președinte sau în lipsa acestuia de președintele executiv."

Afirmațiile inculpatului CORĂCI IOAN CEZAR au fost contrazise de martorul PĂSCULESCU MIHAI care, la data de 04.10.2017 (voi. 11, filele 211-215), a declarat că până la data de 03.05.2010, în calitate de director general executiv, s-a ocupat de administrarea organizației patronale, inclusiv de partea financiară, UGIR- 1903 având angajată și o firmă care întocmea situații financiare care erau aprobate de către Consiliul Director.

Martorul a aflat că se vor depune acte pentru accesarea unor fonduri europene și, împreună cu alți colegi, printre care și inculpatul Ștefanescu Vasile, a făcut o sesizare către AMPOSDRU prin care a spus că UGIR-1903 nu putea accesa fonduri europene deoarece avea datorii. În consecință, inculpatul cunoștea situația financiară a UGIR 1903, la data formulării declarațiilor.

În ceea ce privește cuantumul acestor datorii la data faptei, acesta nu putea fi stabilit de organul de urmărire penală prin solicitarea datelor necesare de la ANAF.

Din cuprinsul adresei nr. 540231 din 22.03.2013, emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector 1 București (voi. 7, fila 364), a rezultat că, la data de 28.07.2009, Uniunea Generală a Industriașilor din România UGIR-1903, CUI 5659780, înregistra debite, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de 26.201,00 lei, acestea provenind din nevirarea la bugetul de stat a contribuțiilor sociale (șomaj, asigurări sociale, asigurări sociale de sănătate) și a impozitului pe salarii cu regim de stopare la sursă. Prezența dobânzilor de întârziere aferente acestor debite denotă faptul că datoriile UGIR-1903 erau mai vechi de 30 de zile și proveneau din lunile anterioare lunii iunie (contribuțiile sociale - șomaj, asigurări sociale și asigurări sociale de sănătate, precum și impozitul pe salarii aveau la acea dată un regim de stopare la sursă, respectiv angajatorul le reținea din salariile personalului angajat și avea obligația de a le vira bugetului consolidat al statului până pe data de 25 ale lunii următoare plății salariilor).

Faptul că, ulterior, în perioada cuprinsă între data adoptării deciziei privind aprobarea cererii de finanțare și data semnării contractului de finanțare, beneficiarul UGIR-1903 a achitat o parte din datoriile la bugetul de stat, astfel încât au fost apoi îndeplinite condițiile pentru încheierea contractului de finanțare prevăzute în Ghidul Solicitantului - Condiții Generale, aprobat prin Ordinul MMFPS nr. 1164 din 2010, nu înlătură caracterul nereal al datelor atestate în cuprinsul Declarației de eligibilitate anterior menționate, având în vedere că, dacă ar fi comunicat situația reală la momentul depunerii actului sus-menționat, cererea de finanțare ar fi fost respinsă încă din faza evaluării administrative.

În ceea ce privește obiectul proiectului, s-a constatat că solicitantul nu avea prevăzut în statut această activitate deoarece, așa cum rezultă din statutul Confederației Patronale Uniunea Generală a Industriașilor din România UGIR - 1903 sunt menționate scopul și obiectul de activitate al Confederației și faptul că, aplicantul UGIR-1903, la data la care a depus cererea de finanțare (18.07.2009) în cadrul apelului de proiecte nr. 82 *"Integrare pe piața muncii"*, nu avea în obiectul de activitate desfășurarea de activități cuprinse în proiect, respectiv facilitarea integrării pe piața muncii a șomerilor tineri și a șomerilor de lungă durată, atragerea și menținerea unui număr mai mare de persoane pe piața muncii, condiție esențială pentru a putea accesa finanțarea nerambursabilă, aspect ulterior precizat expres prin Corrigendum nr. 4 la Ghidul Condițiilor Specifice care cereau beneficiarilor și partenerilor acestora să fie autorizați pentru furnizarea serviciilor specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă în conformitate cu prevederile HG nr. 277/2002, modificată prin HG nr. 790/2004.

În ceea ce privește Acordul de Parteneriat cu societatea spaniolă E-

TRAINING FORMACION Y DESARROLLO SL depus de inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR, instanța a ajuns la concluzia că acuzația de folosire a acestui document falsificat, care conținea clauze neconvenite cu partenerul spaniol, ar fi nesustenabilă probatoriu întrucât martorul LUIS GONZALES CONDE nu a reușit să arate în concret în ce anume constă modificarea reclamată, desi rechizitoriul nu doar stabilește modalitatea concretă a falsificării documentului, ci descrie și contextul și motivul cooptării acestui partener și cauza modificării clauzelor convenite cu acesta, pe baza declarațiilor mai multor martori, în special a celor care reprezentau partenerul spaniol.

Rechizitoriul face o descriere detaliată a clauzelor consemnate în draft-ul proiectului, cel prezentat de societatea spaniolă și indică modalitatea de alocare a sumelor în cadrul proiectului.

Draftul proiectului prezentată de martorul Luis Gonzales Conde stipulează modul în care cei doi parteneri urmau să cheltuiască sumele avansate de AMPOSDRU pentru implementarea proiectului. Acest act însă nu a fost aprobat de inculpatul CORACI IOAN CEZAR, fiind evident că acesta nu era de acord cu sumele ce urmau a fi primite de partenerul spaniol. De altfel, așa cum s-a menționat anterior, după primirea finanțării, UGIR-1903 nu a avansat nicio sumă către partenerul transnațional pentru ca acesta să poată derula activitățile la care se angajase prin proiect.

Mai mult, martorul a depus la dosar și proiectul pe care UGIR-1903 la depus la AMPOSDRU în vederea finanțării în cadrul apelului de proiecte pentru acțiunea nr. 82. **Din compararea celor două documente apare ca evidență nemulțumirea partenerului spaniol care a observat că față de cererile sale privind cheltuielile de salarii în sumă de 3.281.731,20 Iei, UGIR-1903 prevăzuse o alocare pentru componenta transnațională în sumă totală de numai 2.272.318 lei pentru toți cei trei ani de implementare, sumă ce includea și cheltuielile cu diurna, cazarea și transportul.**

Luis Gonzales Conde a atașat la dosar și documentul transmis prin e-mail către AMPOSDRU, înregistrat sub nr. 1023/2011, prin care solicita finanțatorului stoparea proiectului sau întreruperea acestuia până la clarificarea neregulilor reclamate. Acesta preciza punctual că, în cadrul proiectului depus la autoritatea contractantă apar erori, cum ar fi: nu există continuitate în numerotarea paginilor 9 și 10 (se pare că toate foile anterioare paginii 10 au fost introduse modificat), articolul 7 precizează faptul că valoarea corespunzătoare aportului Partenerului Transnațional în vederea inițierii proiectului este de 70.986,85 lei (dar nu se face nicio referire la valoarea solicitantului), această valoare fiind în fapt egală cu cea corespunzătoare cofinanțării din partea Partenerului Transnațional (aspect ce nu are înțeles) și data nu este corectă (20.07.2099). De asemenea, se menționa că, din suma alocată cheltuielilor pentru partenerul transnațional din cadrul proiectului (2.272.318 lei), acestuia i s-a comunicat verbal că, în principiu, i-ar reveni doar 70.986,85 lei. Ulterior, se pare că această sumă alocată ar fi fost de 93.944,06 euro pentru experții internaționali. În aceste condiții, în document se precizează că au fost solicitate de la UGIR-1903 explicații în sensul pe ce urma să fie cheltuită diferența de 2.150.000 lei, primindu-se răspuns că pentru deplasări în străinătate ale membrilor solicitantului, aspect ce partenerului transnațional i s-a părut nejustificat, proiectul neprevăzând astfel de deplasări.

Astfel, partenerul spaniol a invocat faptul că suma alocată experților internaționali de către solicitant este foarte mică și, în aceste condiții nu se poate garanta realizarea proiectului, mai ales că solicitantul nu are capacitatea financiară pentru a putea implementa un proiect de o asemenea anvergură. Nu în ultimul rând se invocă și faptul că, din analiza documentelor, rezultă că solicitantul nu ar îndeplini condițiile din proiect.

Audiat, prin comisia rogatorie sus-menționată și numitul Jose David Perez Perez (vol. 7, filele 292-295 și 321-323), acesta a declarat că implicarea sa în proiectul „*QualityMatch - Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării* ” ID:54952 s-a realizat la propunerea numitului Luis Gonzales Conde,

administratorul E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO SL, prezentând în acest sens CV-ul partenerilor din proiect care a fost acceptat de aceștia. Martorul menționează că urma să participe în acest proiect ca expert internațional în bune practici, respectiv să se ocupe de împărtășirea experienței spaniole în domeniul șomajului și de adaptarea acestei experiențe la realitatea din România. De asemenea, numitul Jose David Perez Perez a precizat că nu a desfășurat nicio activitate în cadrul proiectului anterior menționat datorită faptului că numitul Luis Gonzales Conde i-ar fi spus despre existența unor nereguli și probleme cu partenerul UGIR-1903 și că, din acest motiv, a hotărât să nu mai participe la nicio activitate.

Tot prin comisie rogatorie s-a procedat și la audierea în calitate de martor a numitei Maria Pilar Barta Juarez (voi. 7, filele 122-125 și 257-259), persoană ce figura în proiect, de asemenea, ca și expert internațional desemnat de partenerul transnațional, aceasta declarând că este pentru prima dată când aude de proiectul internațional „*QualyMatch — Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării*” ID:54952 și nu că nu cunoaște nimic referitor la acesta. Martorul a menționat că nu deține acreditări emise de autoritățile spaniole cu privire la serviciul de consultanță și mediere a șomerilor pe piața forței de muncă.

Prin urmare, rechizitoriul conține prezentarea și analiza exhaustivă atât a declarațiilor martorilor audiați în această privință cât și a înscrisurilor prezentate de aceștia. **A rezultat astfel că Acordul de Parteneriat (voi. 24, filele 11-120) depus de către inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR la AMPOSDRU în vederea aprobării cererii de finanțare pentru proiectul „QualyMatch - Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării” ID:54952 este diferit de cel inițial negociat cu partenerul transnațional, conținând clauze care, dacă ar fi fost cunoscute de acesta din urmă, nu ar mai fi fost acceptate, împrejurare care ar fi condus la respingerea finanțării.**

Instanța nu a identificat decât o singură ”mențiune nepotrivită” în acordul de parteneriat, aceea a datei incorecte ”2099” în loc de ”2009”, aceasta în condițiile în care martorul LUIS GONZALES CONDE, audiat de instanță prin videoconferință, nu și-a schimbat depoziția din cursul urmăririi penale.

În concluzie, o interpretare minuțioasă a probatoriului ar fi condus instanța la constatarea faptului, mai mult decât evident, că Acordul depus de inculpat nu este același cu cel convenit cu partenerul spaniol, fiind certă și modalitatea de falsificare și motivul pentru care s-a acționat în acest mod.

Mai mult, față de această acuzație, inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR a susținut că Acordul de parteneriat cu E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO SL s-a semnat în București, în sediul UGIR-1903, în prezența mai multor persoane, nominalizându-i expres pe martorii AMELIA POPESCU (voi. 11, filele 122-127 și 132-136) și ADAMACHE ADRIAN (voi. 11, filele 95-97 și 98-101). Aceștia, fiind audiați însă în cauză, nu au susținut această afirmație, declarând că au cunoștință **despre existența unui astfel de acord însă nu cunosc clauzele acestuia și nu știu nici cum au ajuns documentele partenerului transnațional la dosarul de proiect.**

Referitor la acuzația de depunere la dosarul de proiect de CV-uri pentru persoane care urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără însă ca acestea să știe sau fără să-și dea acordul, instanța a ajuns la concluzia că aceasta nu se confirmă în condițiile în care aceste CV-uri atestau pregătirea reală a acestora iar în privința unora s-a apreciat că au fost depuse de partenerul spaniol (deducția instanței).

Pentru a evidenția caracterul insuficient al analizei realizate de instanță asupra probatoriului (inclusiv a celui administrat în faza cercetării judecătorești) și modul în care astfel a ajuns la o concluzie eronată în privința inexistenței faptei, vom reexamina declarațiile date de martori atât în faza cercetării judecătorești, cât și în faza de urmărire penală.

Astfel, deși inculpatul Corăci Ioan Cezar a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea

acordul (declarații false), instanța a reținut că aceasta nu are corespondență în realitatea obiectivă.

În ceea ce privește atestarea în mod fals de către inculpat, prin completarea declarației 542/28.07.2009, că nu se află în conflict de interese, se reține faptul că, potrivit prevederilor art 94 din regulamentul CE nr. 1605/2002 "nu se atribuie prezentul contract candidaților sau ofertanților care, în timpul procedurii de achiziții publice aferente prezentului contract: a) se regăsesc în conflict de interese".

Deși prevederile articolului 11 din Contractul de finanțare sunt lipsite de echivoc în privința modului în care se definește conflictul de interese ("ca orice situație care împiedică părțile contractante de a avea o atitudine profesionistă, obiectivă și imparțială sau care le împiedică să execute activitățile prevăzute în prezentul Contract într-o manieră profesionistă...din motive referitoare la familie, viață personală...sau orice alte interese") și în privința persoanelor cărora li se aplică aceste prevederi ("partenerilor, subcontractanților, angajaților Beneficiarului, precum și angajaților AMPOSDRU/OIRPOSDRU delegat, după caz, implicași în realizarea prevederilor prezentului Contract"), cu toate acestea, instanța a apreciat că, într-o primă interpretare, nu a fost identificat un conflict de interese între părțile contractante iar în cea de-a doua interpretare (referitor la posibilitatea ca acest conflict de interese să existe doar între participanții din partea Beneficiarului), la data formulării declarației nr. 542, inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA "nu avea nici calitatea de partener, nici de subcontractante, nici de angajat al beneficiarului UGIR 1903 și nici nu era angajată a autorității contractante".

De asemenea, instanța consideră că fapta nu este tipică pentru că, pentru reținerea existenței conflictului de interese ar fi fost necesar ca autoritatea contractantă să fie indusă în eroare asupra existenței acestei situații ori, inculpații aveau același nume și autoritatea contractantă ar fi putut sesiza acest aspect; însă, conform documentelor aflate la dosarul cauzei, a rezultat că managerul de proiect, respectiv inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA este fiica cea mare a inculpatului CORĂCI IOAN CEZAR, președintele UGIR-1903. Din cuprinsul actelor justificative depuse la Cererea de Rambursare Cheltuieli nr. 1 (voi. 40), aceasta a lucrat în proiect un număr de 4 luni, fiind angajată în funcția de manager de proiect și salarizată la nivelul unui expert pe termen lung, grad A, cu o experiență în domeniu de 6 ani (conform Listei experților ce compun echipa de implementare a proiectului) (voi. 40, filele 6-8).

Angajarea acesteia în proiect a fost realizată în baza contractului individual de muncă nr. 8317/II/W din 16.12.2010 (voi. 3, filele 183-185), semnat pentru angajator de către reprezentantul UGIR-1903, președintele organizației, respectiv de către inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR. Totodată, din actele dosarului a rezultat și că numita CORĂCI IOANA CRISTINA este fiica mai mică a inculpatului CORĂCI IOAN CEZAR și că aceasta a fost angajată în proiect în funcția de asistent comunicare rețea. Angajarea în proiect a fost realizată în baza contractului individual de muncă nr. 8313/II/W din 16.12.2010 (voi. 3, filele 191-193), semnat pentru angajator de către reprezentantul legal al UGIR-1903, respectiv de managerul de proiect LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA. Pe de altă parte, din cuprinsul Statutului UGIR-1903 nu rezultă că managerul de proiect poate angaja pe anumite perioade de timp persoane în cadrul Confederației, singurul abilitat în acest sens fiind directorul general executiv cu aprobarea Colegiului Director.

Prin urmare și angajarea în funcția de asistent comunicare rețea a numitei CORĂCI IOANA CRISTINA de către sora sa, inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA, se încadrează în situația prevăzută de contractul de finanțare privind conflictul de interese.

A reluat în final acuzațiile concrete aduse inculpatului Corâci Ioan cezar.

Referitor la activitatea infracțională desfășurată de inculpata LUȚU CORACI LILIANA MARIA, a apreciat că instanța ar fi trebuit să rețină ca fiind probată acuzația

formulată împotriva acesteia din următoarele considerente:

Contrar susținerilor inculpatei LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA, managerul de proiect are atribuții inclusiv în faza anterioară scrierii cererii de finanțare. Inculpata a încercat să acrediteze ideea că proiectul și cererea de finanțare ar fi fost scrise de către reprezentanții partenerului spaniol. Inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA ar fi trebuit să întocmească cererea de finanțare și proiectul în baza documentelor UGIR-1903, să analizeze aceste documente și să constate că, cel puțin la acel moment, organizația patronală nu era eligibilă și nu putea derula proiectul menționat.

Inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA, începând cu luna mai 2009, în calitate de manager de proiect, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR în obținerea finanțării nerambursabile în cadrul proiectului „*QualityMatch — Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării*” prin întocmirea mai multor documente necesare aprobării proiectului (cererea de finanțare, proiectul, lista de experți), documente cu un conținut nereal, fără a verifica îndeplinirea de către organizația patronală a condițiilor de finanțare (atribuție a managerului de proiect), primindu-se o prefinanțare în cuantum de 1.573.026,94 lei.

Ne aflăm astfel în prezența complicității sub forma înlesnirii și ajutorului oferit de inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA la comiterea infracțiunii de către inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR, în sensul că aceasta a întocmit mai multe documente necesare aprobării proiectului menționat, documente care nu corespundeau realității și care au fost depuse ulterior de inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR la autoritatea contractantă.

Inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA a întocmit cererea de finanțare (parte integrantă din contractul de finanțare), proiectul, lista experților, toate documente definiții pentru finanțare și fără de care nu s-ar fi putut comite fapta tipică, pe baza unor modele.

Cunoscând intenția inculpatului, respectiv crearea unei aparențe de eligibilitate în scopul obținerii frauduloase a fondurilor europene, în mod evident, aceasta nu a luat măsurile ce s-ar fi impus în urma verificării prealabile a acestor documente (întrucât aceste măsuri contraveneau scopului comun), ci le-a prezentat spre semnare inculpatului CORĂCI IOAN CEZAR.

Inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA a cunoscut împrejurarea că inculpatul urmărește atingerea acestui scop și a acceptat că prin activitatea sa îl ajută în demersul său pe inculpat, cu atât mai mult cu cât scopul profita în concret celor trei componenți ai familiei CORĂCI, (dar și alți apropiați ai acesteia) care deveneau în acest fel angajați pe o perioadă nedeterminată, având salarii consistente, scopul fiind, evident, de a beneficia de aceste surse de venit.

Poziția subiectivă a celor doi inculpați rezultă atât din modalitatea concretă de săvârșire a faptelor cât și din calitatea celor doi inculpați în cadrul proiectului QualityMatch, respectiv de manager de proiect și reprezentant UGIR - împrejurare care genera, în mod incontestabil, obligații în sarcina acestora.

În același sens, relevant este și faptul că inculpata LUȚU CORĂCI LILIANA MARIA avea experiență în acest domeniu, iar potrivit Standardului ocupațional avea obligația de a se implica în activitatea reținută în sarcina sa; martorii audiați în cauza confirmă acest aspect.

În fine, cu privire la latura subiectivă, esențiale sunt totodată numărul, natura și specificul neregularităților proiectului QualityMatch, constatate în final ca urmare a sesizărilor făcute și care, de altfel, au condus în final la sistarea proiectului; este lesne de observat că aceste neregularități vizează aspecte fundamentale, iar nu detalii nesemnificative, și totodată sunt aspecte elementare care nu presupuneau vreo dificultate în a înțelege existența și semnificația respectivelor elemente de fapt.

Astfel, împrejurarea dacă organizația patronală avea sau nu datorii la bugetul de stat, dacă putea suporta cofinanțarea, dacă acordul privind această cofinanțare exista și era conform statutului UGIR - constituie aspecte esențiale dar și foarte accesibile de înțeles și de verificat.

În ceea ce privește faptul că în proiectului QulayMatch erau angajate persoane aflate în conflict de interese - acest aspect nu avea cum să scape unor persoane de buna credință - fiind absolut evident.

Este adevărat că raportat la împrejurarea că cel puțin inculpații Corăci Ioan Cezar, Luțu Corăci Liliana Maria, dar și fiica respectiv sora acestora - Coraci Cristina Ioana - puteau să creeze suspiciuni privitor la împrejurarea că există un conflict de interese chiar și angajaților AMPOSDRU, această chestiune nu poate avea semnificația dată de apărare, întrucât, chiar în situația în care există o culpă din partea angajaților AMPOSDRU, această împrejurare nu conduce la înlăturarea caracterului penal al faptei inculpaților, care aveau obligații în sensul expus vis-a-vis de art. 11. În acest sens, este și practica instanțelor, respectiv Decizia penală nr. 1380/12.11.2014 a Curții de Apel București - Secția a II-a Penală.

Nu în ultimul rând, împrejurarea că organizația patronală nu putea desfășura activitatea care forma obiectul proiectului QulayMatch -întrucât nu era prevăzută în statut și, mai mult, organizația nu deținea autorizarea prevăzută de lege pentru această activitate - reprezenta cel mai important aspect, care în opinia Ministerului Public, exclude existența unei - credințe a persoanelor cu poziția detinută de inculpați.

În concluzie, toate aceste aspecte, în mod coroborat, creionează tabloul complet al poziției subiective a celor doi inculpați și conduc, dincolo de orice dubiu, la concluzia că în persoana inculpaților este evidențiată conivența infracțională și intenția calificată prin scop.

Din cele expuse se constată îndeplinirea condițiilor impuse de art.396 alin.2 din C.proc.pen., rezultând dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpați.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 26.03.2021.

În raport de prevederile art.421 alin.2 lit. a Cod proc.penală, la termenul din data de 10.09.2021 instanța de apel a dispus în acord cu susținerile tuturor părților readministrarea probatoriului, respectiv a declarațiilor pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispunând audierea tuturor martorilor din rechizitoriu și a martorului Nădejde A. Andrei care nu a putut fi audiat nici la instanța de fond.

Astfel, la termenul din 05.11.2021 au fost audiați martorii Niculescu Hartas Angela Cristiana (fila 101, vol.I d.apel), Geantă Victor Mihai (fila 102, vol.I d.apel), Adamache Adrian Dominic (fila 103, vol.I d.apel), Florea Adrian (fila 105, vol.I d.apel) și Popescu Amelia (fila 106, vol.I d.apel).

La termenul din 25.02.2022 au fost audiați martorii Barta Ioana Gabriela (fila 166, vol.I d.apel), Cuvatov Ana Simona (fila 167, vol.I d.apel), Cuvatov Adrian Alexandru (fila 168, vol.I d.apel), Opran Marius Eugen (filele 169 -170, vol.I d.apel), Pleșa Geanina Nicoleta (fila 171, vol.I d.apel), Pleșa Valentin Sabin (fila 172, vol.I d.apel), Coman Melania Carmen (fila 173, vol.I d.apel), Foris Tiberiu (filele 174-175, vol.I d.apel) și Vechiu Raluca Mariana (filele 176-177, vol.I d.apel).

La termenul din 03.05.2022 au fost audiați martorii Rotaru Mihai (fila 213, vol.I d.apel), Kiș Raluca Alexandra (fila 214, vol.I d.apel), Mihai Irina (fila 215, vol.I d.apel), Nădejde Andrei (fila 216, vol.I d.apel), Grecea Anca Cristina (fila 217, vol.I d.apel) și Păsculescu Mihai (fila 218, vol.I d.apel).

La termenul de judecată din data de 31.05.2022 au fost audiați martorii Bologa Marius Gabriel (fila 10, vol.II d.apel), Dascălu Romulus (fila 11, vol.II d.apel) și Botezatu Mihai Alexandru (fila 12, vol.II d.apel).

La termenul de judecată din data de 28.06.2022, a fost audiată martora Arsene Denisa Luminița (fila 20, vol.II d.apel).

La termenul de judecată din 15.11.2022 a fost audiat intimatul-inculpat Corăci Ioan Cezar (fila 77, vol.II d.apel).

Intimata-inculpată Luțu-Corăci Liliana Maria nu a dorit să de declarație, prevalându-se de dreptul la tăcere reglementat de art.83 alin.1 lit.a Cod proc.penală.

La termenul de judecată din data de 15.11.2022, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a solicitat sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării cu titlu preliminar asupra interpretării dispozițiilor art.325 alin. 1 TFUE, Deciziei nr.2006/928 și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul art.267 TFUE.

În motivarea cererii, în principiu s-a susținut mai întâi, că solicitarea are legătura cu dreptul U.E. și care este dat de obiectul acesteia, respectiv săvârșirea unor infracțiuni de corupție care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, și pe care România s-a obligat să le combată prin tratatele la care a devenit parte odată cu aderarea la Uniunea Europeană.

Ulterior, în conținutul cererii s-a mai arătat, că necesitatea interpretării dreptului Uniunii Europene rezultă din imposibilitatea de a asigura respectarea obiectivelor de referință pe care România s-a obligat să le atingă (la care s-a făcut referire în cuprinsul cererii) în contextul aplicării Deciziei 297/2018 în modalitatea impusă de Decizia 358/2022, fapt care ar conduce la crearea unui risc sistemic de impunitate în toate cauzele penale, inclusiv în cele de corupție care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, context în care principiul supremației dreptului comunitar, așa cum reiese din Hotărârea din 15 iulie 1964, Costa (6/64, EU:C:1964:66, p. 1158- 1160, ar putea fi exclus de la aplicare.

În concluzie, s-a arătat că se impune a cunoaște dacă o eventuală neaplicare a Deciziei nr.3 58/2022 ar fi conformă dreptului comunitar, mai ales că prin răspunsul formulat la întrebarea nr.4 în cauza Euro Box Promotion, CJUE a arătat că „principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, articolului 325 alineatul (1) TFUE sau Deciziei 2006/928”.

Analizând cu prioritate cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării cu titlu preliminar asupra interpretării dispozițiilor art.325 alin. 1 TFUE, Deciziei nr.2006/928 și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul art.267 TFUE., în raport cu actele și lucrările dosarului, Curtea de apel constată că aceasta este neîntemeiată pentru motivele ce vor arăta în continuare:

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (fost 234 Tratatul Comunităților Europene), Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la interpretarea tratatelor, validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

Alineatul 2 din același text prevede posibilitatea unei instanțe dintr-un stat membru de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene, dacă apreciază că o decizie în această privință este necesară în soluționarea pricinii, iar în cazul în care chestiunea se invocă într-o cauză *pendinte* în fața unei instanțe naționale, ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei cai de atac în dreptul intern, aceasta instanță este obligată să sesizeze Curtea. Ca atare, procedura hotărârii preliminare prevăzută de dispozițiile art. 267 din Tratatul privind Uniunea Europeană dă posibilitatea instanțelor statelor membre de a adresa întrebări Curții de Justiție, cu ocazia unui litigiu aflat pe rolul acestora, întrebările vizând interpretarea sau validitatea normei comunitare fiind adresate înainte de a se pronunța hotărârea în litigiul *pendinte*, singurul competent a decide dacă întrebările sunt relevante pentru soluționarea litigiului, precum și asupra conținutului acestora, fiind judecătorul național.

Părțile din litigiul principal nu au dreptul de a trimite direct Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, articolul 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) neconstituind temei legal pentru o nouă cale de atac deschisă părților într-un litigiu, astfel că nu este suficient ca o parte să

sustină că litigiul ridică o problemă de interpretare sau validitate a dreptului Uniunii Europene (UE), pentru ca instanța națională respectivă, să se considere obligată să trimită o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare.

Instanța în fața căreia se formulează cererea de adresare a unei întrebări preliminare, potrivit art. 267 AȘ din TFUE trebuie să aprecieze dacă o decizie îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre. Chiar și instanțele naționale ale căror decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern au libertatea de a evalua relevanța unei cereri pentru o întrebare preliminară. În acest sens, în cauza *Cilfit*, Curtea de Justiție a stabilit că, dacă o parte susține că litigiul impune folosirea procedurii întrebării preliminare pentru interpretarea uniformă a dreptului comunitar nu este suficient pentru ca instanța să fie obligată să considere că se află într-o situație prevăzută de art. 234, iar instanțele ale căror decizii nu pot fi atacate în dreptul intern să se bucure de aceeași putere de evaluare, cu toate instanțele, ele nu pot fi obligate să folosească procedura hotărârii preliminare dacă aplicarea corectă a dreptului comunitar se poate impune într-un mod atât de evident încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile cu privire la modul de soluționare a întrebării puse.

Tot jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene a stabilit că instanțele naționale sunt cele în măsură să aprecieze, în funcție de particularitățile fiecărei cauze, atât asupra necesității unei întrebări preliminare în vederea soluționării fondului litigiului, cât și asupra pertinentei întrebărilor adresate Curții. Astfel, chiar în *Cauza Da Costa*, Curtea de Justiție a subliniat că *o instanță națională ale cărei decizii nu pot face obiectul unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când i se adresează o întrebare de drept comunitar, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că întrebarea adresată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauza a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc nici unei îndoieli rezonabile.*

Analizând cererea formulată de Ministerul Public, Curtea constată că opinia preliminară solicitată nu este utilă și pertinentă în prezenta cauză. Curtea reține că prin maniera de formulare a solicitării, se tinde în realitate să se obțină o îndrumare în soluționarea în concret a cauzei de către instanța națională, din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene, ceea ce este inadmisibil, întrucât excede competența sa. Astfel cum s-a precizat și anterior, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene se face numai în situația în care, în cursul unui litigiu aflat pe rol, se pune problema interpretării sau validității unei norme comunitare.

Însă, întrebarea formulată de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nu are legătură cu obiectul prezentei cauze, nefiind utilă soluționării prezentului recurs.

Întrebarea formulată are caracter general și privește în ansamblu Mecanismul de cooperare și de verificare instituit potrivit Deciziei nr. 2006/928 a Comisiei Europene, fără a avea efect direct și imediat asupra soluției ce urmează să se pronunțe pe apelul declarat. Mai mult decât atât, în cauză s-a pus în discuție și s-a verificat hotărârea instanței de fond cu privire la existența acuzațiilor aduse celor doi inculpați trimiși în judecată iar în cadrul cercetării judecătorești s-a pus în discuție și s-a analizat prioritar aspecte legate de fondul cauzei și nu cele privind împiedicarea exercitării acțiunii penale.

În concluzie, din actele și lucrările dosarului, Curtea reține faptul că cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nu este o veritabilă cerere de sesizare a CJUE, în acest sens urmărindu-se doar o simplă opinie referitoare la o situație particulară apărută în legislația internă, în cauză nefiind îndeplinite astfel, condițiile prevăzute de art.267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

În consecință, pentru considerentele expuse anterior, Curtea va respinge cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție.

Analizând apelurile declarate în cauză, în raport de motivele invocate, dar și din oficiu, în baza art.417 Cod proc.penală, Curtea de apel constată că acestea sunt neîntemeiate și vor fi respinse ca atare pentru următoarele considerente:

Prealabil, amintește instanța de control judiciar că în urma readministrării probatoriului în faza de atac a apelului nu au apărut elemente noi față de cele reieșite din administrarea acestor probe în fața instanței de fond, unde declarații fiind mai succinte, întrucât datorită trecerii timpului persoanele audiate în calitate de martori nu și-au mai amintit toate detaliile declarațiilor anterioare.

De asemenea, constată instanța de control judiciar cu privire la primul motiv de apel invocat Uniunea Generală a Industriașilor din România - UGIR 1903 în legătură cu încheierea de ședință din data de 2 iulie 2019 prin care Tribunalul a dispus respingerea, ca inadmisibilă, cererea de constituire ca parte civilă, „având în vedere ca persoana vătămată în cauză este persoana care deja s-a constituit parte civilă, respectiv Ministerul Fondurilor Europene”, dispoziție criticată ca nelegală, că acesta este nefondat, deoarece încheierea criticată nu a fost pronunțată în prezenta cauză, ci în dosarul nr.22187/3/2018, soluționat prin sentința penală nr.12.07.2019, din care s-a dispus prezenta cauză.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv de apel, legat de modul de soluționare a laturii civile, motiv de apel comun cu al apelantului Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, Curtea de apel îl va analiza în raport de modul de soluționare în calea de atac a apelului a laturii penale a cauzei, dispoziția instanței de fond de achitare a inculpaților, în baza temeiului legal că fapta nu există, fiind motivul principal de apel al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Astfel, analizând apelurile, sub aspectul modului de soluționare a laturii penale a cauzei de către instanța de fond, Curtea de apel constată că prima instanță a stabilit corect obiectul acuzației penale aduse formulate împotriva **intimatului- inculpat Corâci Ioan Cezar** care constau în aceea că:

- „că începând cu data de 18.07.2009, în calitate de reprezentant legal și președinte al „Uniunii Generale a Industriașilor din România 1903 – UGIR1903”, fără a avea acordul Adunării Generale Ordinare a UGIR-1903 și cu încălcarea prevederilor statutare a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”) la datele anterior arătate prin care:- a atestat în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat,- a atestat în mod nereal (în fals) că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2002;
- a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială (document falsificat prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice)
- a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul (declarații false), a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege (declarații false);
- a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani - declarație falsă, în vederea obținerii finanțării nerambursabile în valoare de 15.485.759,18 lei”.

În ceea ce privește prima conduită ilicită, respectiv faptul că nu ar fi avut acordul adunării generale, din materialul probator administrat în cauză rezultă contrariul, așa cum a reținut și tribunalul; inculpatul, în calitate de președintele UGIR, a avut acordul Adunării generale, lucru care reiese și din declarațiile martorilor și înscrisurilor depuse la dosar; ca și instanța de fond, instanța de control judiciar privește cu rezerve declarația martorului denunțător Opran Marius-Eugen, vicepreședinte al UGIR la acel moment, care a participat

la adunările generale unde s-a discutat despre proiectul *QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării*”), astfel că nu este întemeiată susținerea din apelul Parchetului în sensul că nu ar fi avut acordul adunării generale.

Reținând că la data de 18.07.2009, aplicantul UGIR-1903 a depus la AMPOSDRU Cererea de Finanțare înregistrată sub nr.54952, pentru proiectul „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii”, Acordul de parteneriat datat 20.07.2009 și Declarațiile Anexă 1-5 tipărite și semnate, datate 28.07.2009, instanța de fond a analizat în detaliu etapele care au urmat, respectiv verificarea administrativă, etapa de selecție, verificarea eligibilității în raport de documentele depuse, aprobarea cererii, verificarea pentru contractare, semnarea contractului de finanțare, acordarea prefinanțării.

S-a reținut în mod corect de către instanță actualizarea documentelor pe parcursul analizării cererii de finanțare, aprobată la data de 04.06.2010, pentru o finanțare nerambursabilă în valoare de 15.485.759,18 lei, echivalentă a 98% din valoarea totală eligibilă a proiectului.

Având în vedere adresa nr.4815 din data de 24.06.2010 transmisă de către 3 confederații patronale, adresă în care se arăta că inculpatul Corâci Ioan Cezar nu avea calitatea de reprezentant legal al organizației patronale și că solicitantul UGIR-1903 nu are capacitatea financiară și administrativă pentru a derula un astfel de proiect, întrucât are datorii la bugetul de stat, UGIR-1903, depunând astfel certificatul de atestare fiscală nr. 4.655.603 din 30.08.2010 (vol. 24, filele 122–124) în care se specifică faptul că obligațiile confederației se încadrau în procentul stabilit în Ghidul Solicitantului – Condiții Generale, ediția 2010 (obligațiile de plată nete nu depășesc 1/12 din totalul obligațiilor datorate în ultimele 12 luni), aspect confirmat și de adresa nr. 540.231 din 22.03.2013, emisă de AFP Sector 1 București (vol. 18, fila 530).

În continuare, la data de 31.08.2010 a fost ridicată interdicția de contractare de către directorul Botezatu Mihai Alexandru, astfel că la data de 28.10.2010 a fost semnat contractul de finanțare nerambursabilă nr. POSDRU/82/5.1/S/54952, înregistrat la AMPOSDRU sub nr. E8276/A.Z. (vol.17, filele 10–29), pentru suma de 15.485.759,18 lei. Din partea beneficiarului, contractul a fost semnat de reprezentantul legal, inculpatul Corâci Ioan Cezar.

În continuare, contractul nr.POSDRU/82/5.1/S/54952 a fost amendat prin semnarea a două acte adiționale, inițiate de către Autoritatea Contractantă ca urmare a modificărilor legislative intervenite în modul de implementare a proiectelor finanțate prin POSDRU, respectiv Actul Adițional nr.1 din data de 26.11.2010 (vol.26, filele 305–307), privind semnarea tripartită a contractului de finanțare și Actul Adițional nr.2 din data de 29.04.2011 (vol.26, filele 322–324) pentru procedura de plată a contravalorii TVA plătite aferentă cheltuielilor eligibile, iar beneficiarul UGIR-1903 a depus un număr de 12 notificări pentru modificarea contractului.

La data de 30.11.2010, sub nr.684 a fost transmisă de către beneficiarul UGIR-1903 Cererea de prefinanțare nr.1, în valoare de 4.719.080,83 lei, document înregistrat la OIR Sud-Est sub nr. 11693 din 02.12.2010 (vol.28, filele 211–220), iar conform documentului semnat de către inculpatul Corâci Ioan Cezar și de către managerul de proiect, inculpata Luțu Corâci Liliana Maria, rezulta că prefinanțarea a fost stabilită la un procent de 30% din totalul costurilor eligibile ale proiectului, în sumă de 4.719.080,83 lei.

Cererea de prefinanțare a fost aprobată de către autoritatea de implementare OIR Sud-Est Brăila la data de 03.12.2010 conform documentului procedural ”Lista de verificare proiecte grant - prefinanțare” (vol.28, fila 213).

Din cuprinsul documentației privind deschiderea celor două conturi speciale pentru proiect, transmisă de către Banca Transilvania, a rezultat că la data de 12.11.2010, președintele UGIR-1903, respectiv inculpatul Corâci Ioan Cezar a semnat și depus la unitatea bancară Fișa specimenelor de semnături privind persoanele împuternicite pentru efectuarea de operațiuni cu disponibilul din cele două conturi. Astfel au fost împuternicite următoarele

persoane: numita Amelia Popescu – coordonator rețele ocupaționale proiect și inculpata Luțu Corăci Liliana Maria - manager de proiect.

Contul de prefinanțare a fost alimentat cu suma de 1.573.026,94 lei la data de 02.03.2011, sumă ce reprezintă prefinanțarea acordată de către AMPOSDRU pentru implementarea proiectului POSDRU82/5.1/S/54952. Se observă că procentul acordat de autoritatea contractantă a fost de 10% și nu cel de 30% solicitat de beneficiarul UGIR-1903.

Reținând această situație de fapt, Tribunalul a analizat *dacă faptele de care este acuzat intimatul-inculpat Corăci Ioan Cezar au existat și în caz afirmativ dacă acestea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000.*

În mod legal și temeinic, în ceea ce privește acuzația formulată împotriva intimatului-inculpat Corăci Ioan Cezar constând în aceea că *“a depus un Acord de Parteneriat încheiat cu o societate spaniolă, cu clauze modificate față de înțelegerea inițială (document falsificat)”*, instanța de fond a reținut în esență faptul că în niciun act întocmit de organele de urmărire penală nu a identificat în ce constă falsul inserat în cuprinsul acordului de parteneriat sau mai exact care sunt clauzele modificate față de înțelegerea inițială. Altfel spus, instanța de fond nu a identificat în niciun act al organelor de urmărire penală ca acestea să fi arătat care anume clauze inițiale au fost convenite de beneficiarul UGIR 1903 cu partenerul transnațional E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO S.L. și care au fost clauzele inserate în mod ilicit-fals de inculpat în acordul de parteneriat depus la autoritatea contractantă. Deopotrivă, instanța nu a identificat nici ca pretinsul fals care a constituit obiectul acuzațiilor să fie descris în altă manieră. Dincolo de împrejurarea că din descrierea acuzațiilor și din actele de urmărire penală nu a rezultat care au fost clauzele acordului care ar fi fost modificate de inculpat, procedând la audierea martorului Luis Gonzales Conde, reprezentantul partenerului E-TRAINING FORMACION Y DESARROLLO S.L. și persoana care a reclamat organelor de urmărire penală modificarea acordului de parteneriat, în declarația dată la termenul din data de 02.07.2020, martorul nu reușit să arate în concret în ce constă modificarea reclamată.

În calea de atac a apelului nu au fost aduse elemente noi cu privire la această acuzație, nefiind indicat vreun act de urmărire penală din care să reiasă care sunt clauzele modificate în Acordul de parteneriat depus la autoritatea contractantă și care să fi fost ignorat de către instanța de fond și pentru a face obiectul analizei instanței de control judiciar.

În ceea ce privește acuzația constând în aceea că *intimatul-inculpat a atestat în mod nereal că UGIR-1903 poate asigura cofinanțarea solicitată de autoritatea contractantă deși patronatul nu dispunea de această sumă de bani - declarație falsă, Curtea de apel constată,, în acord cu instanța de fond, că aceasta nu are corespondent în realitatea obiectivă, deoarece textul declarației despre care s-a indicat a fi fals, respectiv al Declarației 541/28.07.2009- Anexa 2 dată de către inculpatul Corăci Ioan Cezar nu atestă vreo faptă sau împrejurare, ci doar asumarea unor obligații, rezultate din sintagmele „mă angajez” și „voi respecta”.*

Prin urmare, în mod legal și temeinic instanța de fond nu a identificat în declarația nr.541/28.07.2009 și nici într-o altă declarație că inculpatul ar fi declarat pe proprie răspundere *expressis verbis* că Ugir 1903 poate asigura cofinanțarea solicitată și astfel acuzația nu există.

Referitor la acuzația constând în aceea că *„a depus la dosarul de proiect CV-uri pentru persoane ce urmau a fi angajate ca experți în proiect, fără ca acestea să știe și fără să-și dea acordul- declarații false”*, respectiv faptul că anumite persoane din lista de experți nu au cunoscut că au figurat în listă și că nu și-ar fi dat astfel acordul, în concret Ministerul Public susținând că în privința martorilor Geantă Mihai, Coman Melania, Nădejde A Andrei, Nădejde Ct. Andrei și Mihai Irina, CV-urile acestora au fost depuse la dosarul de proiect fără ca aceștia să aibă cunoștință să fi fost angajați în proiect, din declarațiile acestor martori, primii trei dintre aceștia fiind audiați și de către instanța de apel, reiese în esență faptul că li s-a

cerut și au remis cv-uri persoanelor implicate în proiectul *QualyMatch* – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării, dar că nu au ajuns să încheie contract de muncă și să lucreze în cadrul proiectului menționat.

În ceea ce privește acuzația constând în aceea că „*a atestat în mod nereal că organizația patronală poate desfășura activitățile din proiect deși aceasta nu avea prevăzute asemenea activități în statut și nu deținea autorizarea prevăzută de lege -declarații false*”, instanța de control judiciar constată că tribunalul nu a identificat, de asemenea, în cuprinsul rechizitoriului prin care anume declarație sau declarații a atestat intimatul-inculpat Corăci Ioan Cezar că poate desfășura activitățile din proiect, pentru ca ulterior să poată proceda la verificarea corespondenței acuzației penale în raport de probatoriul administrat în cursul urmăririi penale ori în cursul judecății, iar prin cererea sa de apel, Ministerul Public nu a adus slemente suplimentare sub acest aspect care să impună o analiză proprie a Curții de apel.

Referitor la acuzația formulată împotriva intimatului-inculpat Corăci Ioan Cezar, constând în aceea că atunci când a depus cererea de finanțare și declarațiile anexă la AMPOSDRU (documente ce fac parte integrantă din contractul de finanțare pentru proiectul „*QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării*”) a atestat în mod nereal (în fals) că organizația patronală nu are datorii la bugetul de stat, a atestat în mod nereal (în fals) că nu se află în conflict de interese, în sensul prevăzut de contractul de finanțare și de Regulamentul CE nr. 1605/2000, Tribunalul a analizat cele două componente ale acuzației și anume: dacă în Declarația de Eligibilitate înregistrată sub nr.542/28.07.2009 inculpatul Corăci Ioan Cezar a atestat în fals că UGIR 1903 nu are datorii la bugetul de stat și că nu se află în conflict de interese.

În concret, acuzația adusă referitoare la existența datorilor la bugetul de stat ar fi fost cuprinsă în conținutul declarației nr.542/28.07.2009 acolo unde intimatul-inculpat Corăci Ioan Cezar a declarat, între altele, că UGIR-1903 „nu se află în niciuna din situațiile prevăzute de art. 93 alin(1), art. 94 și art. 96(2)(a) din Regulamentul nr.1605/2002..., respectiv: *nu și-au îndeplinit obligațiile de plată a contribuțiilor la fondul asigurărilor sociale sau de achitare a impozitelor, în conformitate cu prevederile legale ale țării în care sunt stabiliți sau ale țării autorității contractante sau ale țării unde se execute contractul.*”

Instanța de fond a reținut în mod legal și temeinic faptul că pentru existența falsului ar fi fost necesar ca intimatul-inculpat Corăci Ioan Cezar să fi solicitat în interiorul a 30 de zile (valabilitatea certificatului), anterior datei de 28.07.2009, un certificat de atestare fiscală și, cunoscând conținutul acestuia, să fi procedat la declararea contrară celor rezultate din cuprinsul certificatului de atestare fiscală, ori un astfel de înscris nu a fost solicitat, existența acestor datorii apărând abia în anul 2013, potrivit comunicării Administrației Finanțelor Publice Sector 1 din data de 22.03.2013.

În acord cu instanța de fond și respingând critica Ministerului Public, nu pot fi justificate acuzații pentru o preținsă faptă săvârșită la data de 28.07.2009 prin expunerea unor elemente diferite de acuzațiile formulate, iar împrejurarea că pe parcursul derulării procedurilor privind obținerea prefinanțării în cadrul proiectului *Qualy Match* au fost depuse mai multe documente de atestare fiscală, parte dintre acestea dovedind inexistența unor obligații fiscale la data emiterii, parte existența unor obligații fiscale, analizate de autoritatea contractantă, nu poate avea semnificație probatorie retroactivă, în raport de Declarația nr.542/28.07.2009.

Cel de-al doilea aspect al acuzației, referitor la declararea necorespunzătoare adevărului în declarația nr.542/28.07.2009 privind existența conflictului de interese concretizată inculpatul Corăci Ioan Cezar a declarat, între altele, că UGIR-1903 „*nu se află în niciuna din situațiile prevăzute de art. 93 alin(1), art. 94 și art. 96 (2) (a) din Regulamentul nr. 1605/2002..., respectiv: conflict de interese*” a fost de asemenea legal și temeinic analizat de către instanța de fond care a stabilit inexistența acestei acuzații, în raport de simplul fapt, constatat și de către instanța de apel că managerul de proiect, respectiv inculpata Luțu Corăci Liliana Maria, fiica cea mare a inculpatului Corăci Ioan Cezar, președintele

UGIR-1903, în raport de care ar fi existat conflictul de interese a fost angajată la data de 16.12.2010, iar declarația 542 a fost dată la data de 28.07.2009.

Instanța de fond a mers mai departe cu raționamentul juridic și a apreciat corect că dacă s-ar interpreta în mod extensiv faptele și s-ar concluziona că, independent de dobândirea calității de angajat al beneficiarului la peste 1 an și 4 luni, beneficiarul UGIR se afla în conflict de interese la data de 28.07.2009, motivat de împrejurarea că inculpatul Corâci Ioan Cezar era reprezentantul beneficiarului, iar intimata-inculpată Luțu Corâci Liliana Maria era menționată manager de proiect (sau cum a susținut Ministerul Public, și-a depus CV-ul la data de 23.11.2009), fapta nu este tipică, deoarece practica instanțelor judecătorești a statuat că pentru a reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei este necesar ca autoritatea contractantă să fie indusă în eroare de beneficiar, prin depunerea unor documente sau declarații false, inexacte sau incomplete, înlăturând întemeiat cele susținute de către Ministerul Public care invocase practică judiciară în sensul susținerii punctului său de vedere.

Curtea de apel constată că tribunalul a ajuns la concluzia corectă în sensul că în măsura în care la data completării și prezentării declarației nr.542, 28.07.2009, UGIR 1903 s-ar fi aflat în conflict de interese, independent de împrejurarea că intimata-inculpată Luțu Corâci Liliana Maria nu avea calitatea de angajat al beneficiarului, iar interpretarea dispozițiilor art.11 ind.1 din Contract ar fi aceea reținută de Ministerul Public, probele prezentate de Ministerul Public nu conduc, dincolo de orice dubiu, la aprecierea că intimatul-inculpatul Corâci Ioan Cezar a acționat cu forma de vinovăție prevăzută de lege atunci când a declarat că UGIR 1903 nu se află în conflict de interese.

Instanța de control judiciar constată astfel că instanța de fond a analizat complet toate acuzațiile aduse intimatului-inculpat Corâci Ioan Cezar (din rechizitoriu, din Ordonanța de remediere și cele susținute cu ocazia dezbaterilor), neomițând nici una dintre acestea, și a ajuns la concluzia legală și temeinică că faptele de care este acuzat inculpatul Corâci Ioan Cezar, în integralitatea lor, nu există.

În ceea ce o privește pe intimata-inculpată **Luțu Corâci Liliana Maria**, Curtea constată de asemenea, că tribunalul a stabilit corect obiectul acuzației și anume complicitate la infracțiunea de care a fost acuzat intimatul-inculpat Corâci Ioan Cezar, prevăzută de art.48 C.pen. raportat la art.18 ind.1 din Legea nr.78/2000, constând în aceea că:

-începând cu luna mai 2009, în calitate de manager de proiect, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul CORĂCI IOAN CEZAR în obținerea finanțării nerambursabile în cadrul proiectului „QualyMatch – Sistem integrat de asistență pentru îmbunătățirea accesului pe piața muncii pe baza calificării”, prin întocmirea mai multor documente necesare aprobării proiectului (cererea de finanțare - depusă la data de 18.07.2009, proiectul - 18.07.2009, lista de experți - depusă în mai multe etape arătate mai sus), documente cu un conținut nereal, fără a verifica îndeplinirea de către organizația patronală a condițiilor de finanțare (atribuție a managerului de proiect), primindu-se, la data de 02.03.2011, o prefinanțare în quantum de 1.573.026,94.

În raport de soluția pronunțată față de pretinsul autor al faptelor, de achitare, motivat de împrejurarea că faptele nu există, instanța de fond a considerat că aceeași soluție se impune fără putere de tăgadă și în privința intimatei-inculpate, nefiind de conceput o complicitate la o faptă inexistentă.

Așa cum s-a arătat mai sus, în considerentele respingerii acuzației de declarare în fals a inexistenței conflictului de interese, afirmație cuprinsă în declarația nr.542/28.07.2009, intimata-inculpată Luțu Corâci Liliana Maria a fost angajată în proiect cu contract de muncă la data de 16.12.2010, iar în perioada scrierii cererii de finanțare, acesta nu avea calitatea de manager de proiect și astfel teza acuzării că ar fi acționat în această calitate nu are corespondent în realitatea obiectivă, așa cum în mod legal și temeinic a constatat instanța de fond.

Ministerul Public a reluat prin motivele de apel teza din rechizitoriu potrivit căreia există dovezi că intimata-inculpată a scris cererea de finanțare. Curtea consideră, în acord cu

instanța de fond că această acuzație este nefondată, deoarece, pe de o parte, probele administrate în cauză nu dovedesc dincolo de orice dubiu că cererea de finanțare a fost concepută și scrisă de inculpata Luțu Corâci Liliana Maria, aceleași probe dovedind fără putere de tăgadă că reprezentanții partenerului transnațional al beneficiarului au contribuit activ împreună cu reprezentanții beneficiarului la scrierea cererii de finanțare, așa cum au declarat martorii audiați, iar pe de altă parte, scrierea cererii de finanțare în contextul arătat anterior nu se circumscrie ilicitului penal.

În raport de constatarea faptului că hotărârea tribunalului de achitare a intimaților inculpați pe temeiul că fapta nu există este legală și temeinică, Curtea consideră că nu se impune admiterea motivelor de apel privind modul de soluționare a laturii civile, respingerea acțiunii civile ca nefondată reprezentând modul corect de soluționare a cererii de pretenții civile.

Penru aceleași motive, nu va mai fi analizată intervenirea prescripției în cauză, deoarece intimații-inculpați au invocat prevederile art.18 Cod proc.penală, iar instanța a analizat modul de soluționare a laturii penale a cauzei de către tribunal, pe fondul acuzațiilor aduse.

În baza tuturor considerentelor expuse, Curtea va respinge ca nefondate apelurile apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție, de apelanta-parte civilă Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și de apelanta-parte responsabilă civilmente Uniunea Generală a Industriașilor din România împotriva sentinței penale nr.150/12.02.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.20362/3/2019 pe care o va menține.

În baza art.275 alin.3 Cod proc.penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E :**

Respinge ca neîntemeiată cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării cu titlu preliminar asupra interpretării dispozițiilor art.325 alin. 1 TFUE, Deciziei nr.2006/928 și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul art.267 TFUE formulată de către **Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție.**

Respinge ca nefondate apelurile formulate de **Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție**, de apelantul-parte civilă **Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene** și de apelanta-parte responsabilă civilmente **Uniunea Generală a Industriașilor din România** împotriva sentinței penale nr.150/12.02.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.20362/3/2019 pe care o menține.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziția inculpaților, persoanelor interesate și a procurorului prin intermediul grefei instanței, astăzi, 06.12.2022.

PREȘEDINTE,
Aurel Găitan

JUDECĂTOR,
Nicoleta Nolden

GREFIER,
Gabriela Țapu

Th.red. N.N.+gref. C.V.M.-ex.7/
Tribunalul București - judecător Dinu Rebecca Zinca

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO